

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

houdende regels inzake de duurzaamheid van biomassa (Besluit duurzaamheid biomassa)

Op de voordracht van Onze Minister van Klimaat en Groene Groei van, nr.;

Gelet op artikel 11a.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van, nr.);

Gezien het nader rapport van Onze Minister Onze Minister van Klimaat en Groene Groei van, nr.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

accreditatie: accreditatie als bedoeld in artikel 2, onderdeel 10, juncto artikel 3 van de accreditatieverordening;

accreditatieverordening: verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 339/93 (PbEU 2008, L 218);

agrarische biomassa: agrarische biomassa als bedoeld in artikel 2, punt 25, van de richtlijn hernieuwbare energie;

biomassa: biomassa als bedoeld in artikel 2, punt 24, van de richtlijn hernieuwbare energie;

bosbiomassa: bosbiomassa als bedoeld in artikel 2, punt 26, van de richtlijn hernieuwbare energie;

certificaat: conformiteitsverklaring, afgegeven door een certificeringsorgaan aan een marktdeelnemer, dat een gerechtvaardigd vertrouwen bestaat dat die marktdeelnemer biomassa produceert, invoert, levert of toepast die voldoet aan de daarop van toepassing zijnde eisen;

certificatie: conformiteitsbeoordeling van een marktdeelnemer uitgevoerd door een certificeringsorgaan overeenkomstig het toepasselijke certificatieschema, resulterend in een certificaat;

certificatieschema: systeem van documenten en ICT-voorzieningen waarin normen voor de duurzame productie van biomassa en de onafhankelijke controle daarop zijn vastgelegd, waaronder de taken en verantwoordelijkheden van de schemabeheerder, certificeringsorganen en marktdeelnemers, waarmee kan worden aangetoond dat de biomassa voldoet aan de van toepassing zijnde eisen;

certificeringsorgaan: onafhankelijke rechtspersoon die op grond van een overeenkomst met een schemabeheerder gerechtigd is tot het, op grond van diens certificatieschema, afgeven van een certificaat en het uitvoeren van audits bij en certificatie van marktdeelnemers;

duurzaamheidseisen: eisen voor biomassa die zijn vastgesteld op grond van artikel 19, eerste lid, die gelden voor het certificatieschema en het verificatieprotocol en waaraan bij certificatie en verificatie wordt getoetst in het belang van de bescherming van het milieu;

energietoepassingen: toepassingen van biomassa voor elektriciteit, warmte en koeling als bedoeld in de richtlijn hernieuwbare energie;

Europees erkend certificatieschema: certificatieschema waarvan de Europese Commissie op grond van artikel 30, vierde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie heeft besloten dat dit accurate gegevens verschaft met het oog op de toepassing van artikel 29 van die richtlijn;

goedkeuring: beschikking van Onze Minister waarbij wordt vastgesteld dat het daarin genoemde certificatieschema voldoet aan de duurzaamheidseisen onder specificatie van de categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte, die voldoet aan de schemabeheereisen en ketenbeheereisen en bij certificatie gebruikt mag worden;

ketenbeheereisen: eisen vastgesteld op grond van artikel 19, tweede lid, die worden gesteld aan een samenstel van regels, procedures en documenten op bedrijfsniveau, waarmee een koppeling gemaakt wordt tussen de bron van het materiaal en het punt in de keten waar een claim wordt gedaan over de duurzaamheid van de biomassa;

marktdeelnemer: een producent van biomassa, een inzamelaar van afvalstoffen en residuen van biomassa, een beheerder van installaties voor de verwerking van biomassa tot uiteindelijke producten of tussenproducten, een beheerder van installaties voor toepassingen van biomassa of enige andere beheerder, onder meer van opslaginstallaties, of handelaren die fysieke biomassa bezitten, mits zij informatie verwerken over de duurzaamheidskenmerken van die biomassa;

Raad voor Accreditatie: Raad voor Accreditatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Wet aanwijzing nationale accreditatie-instantie;

richtlijn hernieuwbare energie: richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (herschikking) (PbEU 2018, L 328);

schemabeheerder: rechtspersoon die op grond van eigendom, auteursrecht of overeenkomst, bevoegd is om een certificatieschema te beheren;

Schemabeheereisen: eisen vastgesteld op grond van artikel 19, tweede lid, die worden gesteld aan het functioneren van het certificatieschema en aan schemabeheerders, certificeringsorganen, auditoren en marktdeelnemers die werken met of gebruik maken van het schema;

verificatie: conformiteitsbeoordeling van een biomassalevering van een marktdeelnemer, uitgevoerd door een verificatieorgaan overeenkomstig het aangewezen verificatieprotocol, resulterend in een verificatieverklaring;

verificatieorgaan: onafhankelijke rechtspersoon die op grond van het verificatieprotocol verificatie verricht van biomassa bij marktdeelnemers;

verificatieverklaring: conformiteitsverklaring, afgegeven door een verificatieorgaan aan een marktdeelnemer, dat een gerechtvaardigd vertrouwen bestaat dat de biomassalevering die die marktdeelnemer produceert, invoert, levert of toepast, voldoet aan de daarop van toepassing zijnde eisen;

verificatieprotocol: aangewezen normdocument voor verificatie met eisen voor de wijze waarop en op grond waarvan een door Onze Minister erkend verificatieorgaan verificatie verricht.

Artikel 2 Toepassingsbereik

Dit besluit is van toepassing op biomassa indien dat bij wettelijk voorschrift is bepaald.

Hoofdstuk 2. Certificatie

Artikel 3 Goedkeuring certificatieschema

1. Onze Minister kan op aanvraag van een schemabeheerder een certificatieschema, niet zijnde een certificatieschema of het deel daarvan voor energietoepassingen, goedkeuren voor de in de aanvraag genoemde categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte indien dat certificatieschema voldoet aan:

- a. de krachtens artikel 19, eerste en tweede lid, vastgestelde eisen, of
- b. de krachtens artikel 19, tweede lid, vastgestelde eisen en in de aanvraag wordt onderbouwd op welke andere wijze het doel wordt bereikt van de duurzaamheidseisen die zijn vastgesteld krachtens artikel 19, eerste lid.

2. Onze Minister kan zich ten behoeve van de toepassing van het eerste lid laten adviseren door een daartoe door hem ingestelde adviescommissie die voor de beoordeling van de aanvraag gebruik maakt van een openbaar te maken protocol.

3. Onze Minister beslist binnen een termijn van 36 weken die tweemaal met ten hoogste 8 weken kan worden verlengd.

4. De goedkeuring wordt voor ten hoogste 5 jaren verleend en in de Staatscourant gepubliceerd.
5. Onze Minister houdt een actuele lijst met goedgekeurde certificatieschema's bij en maakt die lijst op een door hem aan te wijzen website bekend.

Artikel 4 Aanvraag goedkeuring certificatieschema

1. Een aanvraag om goedkeuring van een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt door de schemabeheerder ingediend bij Onze Minister met gebruikmaking van een door hem vastgesteld middel.
2. Bij de aanvraag om goedkeuring van een certificatieschema verstrekt de schemabeheerder ten minste de volgende gegevens:
 - a. de naam, het adres en de vestigingsplaats van de aanvrager;
 - b. het certificatieschema waarop de aanvraag betrekking heeft, onder specificatie van de categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte waarvoor de goedkeuring wordt aangevraagd;
 - c. de uitkomst van de zelfevaluatie waarin wordt onderbouwd dat het certificatieschema voldoet aan de duurzaamheidseisen dan wel aan het doel van die eisen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b, voor de categorie biomassa en de reikwijdte waarvoor de goedkeuring wordt aangevraagd en aan de ketenbeheer- en schemabeheereisen;
 - d. een activiteitenrapport, indien een certificatieschema vóór het indienen van de aanvraag in werking is;
 - e. bewijs van accreditatie van de certificeringsorganen die met het schema werken waaruit blijkt dat zij de certificering en de voorgenomen toepassingen zodanig kunnen uitvoeren dat de kwaliteit ervan is gewaarborgd en dat marktdeelnemers voldoen aan de eisen, bedoeld in artikel 3, eerste lid.
3. Indien een aanvraag om goedkeuring binnen 12 maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerder verleende goedkeuring wordt ingediend, blijft de eerder verleende goedkeuring van kracht totdat op de aanvraag is beslist.
4. Onze Minister kan de gegevens, bedoeld in het tweede lid, tussentijds opvragen en nadere regels stellen met betrekking tot de gegevens, bedoeld in dat lid.

Artikel 5 Wijziging certificatieschema of eisen

1. Indien een goedgekeurd certificatieschema zodanig wordt gewijzigd dat de goedkeuring, bedoeld in artikel 3, eerste lid, daar niet meer op ziet, meldt de schemabeheerder dit onverwijld aan Onze Minister en dient hij een nieuwe aanvraag om goedkeuring.
2. Indien Onze Minister een wezenlijke wijziging vermoedt, verzoekt hij de schemabeheerder een aanvraag om goedkeuring voor het gewijzigde certificatieschema bij hem in te dienen binnen een door hem vast te stellen termijn met gebruikmaking van een door hem vastgesteld middel.
3. In de aanvraag wordt duidelijk gemaakt welke wijzigingen zijn aangebracht in het goedgekeurde certificatieschema en welke wijzigingen naar het oordeel van de schemabeheerder wezenlijk zijn.
4. Indien de eisen krachtens artikel 19, eerste lid, zodanig zijn gewijzigd dat de goedkeuring van een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, naar het oordeel van Onze Minister niet in stand kan blijven, verzoekt hij de schemabeheerder binnen een redelijke termijn een aanvraag om goedkeuring in te dienen na de door hem in de Staatscourant bekend te maken datum waarop de gewijzigde eisen van kracht worden.

5. Indien de eisen gesteld krachtens artikel 19, tweede lid, zodanig worden gewijzigd dat de goedkeuring van een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, naar het oordeel van Onze Minister niet in stand kan blijven, verzoekt hij de schemabeheerder binnen een redelijke termijn na inwerkingtreding van de gewijzigde eisen een aanvraag om goedkeuring in te dienen.
6. Onze Minister keurt het gewijzigde certificatieschema voor de resterende termijn van de eerder verleende goedkeuring goed indien het gewijzigde certificatieschema voldoet aan de van toepassing zijnde eisen, bedoeld in artikel 19, eerste en tweede lid.
7. Indien de aanvraag, bedoeld in het tweede, vierde of vijfde lid, binnen de gestelde termijn is ingediend, blijft de eerder verleende goedkeuring in stand totdat op de aanvraag is beslist.
8. Artikel 3, tweede, derde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6 Certificeringsorganen¹

1. Certificeringsorganen die geaccrediteerd zijn voor certificatie met een goedgekeurd certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, voldoen aan de krachtens artikel 19, tweede lid, vastgestelde eisen die op hen van toepassing zijn.
2. Overtreding door een certificeringsorgaan van de eisen die krachtens artikel 19, tweede lid, worden gesteld en die leiden tot onterecht verleende certificaten, is een overtreding als bedoeld in artikel 18.16s, vijfde lid, van de Wet milieubeheer.
3. Overtreding door een certificeringsorgaan van andere eisen dan bedoeld in het tweede lid, die krachtens artikel 19, tweede lid, worden gesteld, is een overtreding als bedoeld in artikel 18.6b, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Artikel 7 Meldingen

1. De schemabeheerder wiens certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is goedgekeurd, houdt op zijn website een actuele lijst bij van certificeringsorganen die met het certificatieschema werken en levert op verzoek van Onze Minister aan hem aanpassingen van de gegevens, bedoeld in artikel 4, tweede lid, onderdeel e, aan.
2. De schemabeheerder brengt Onze Minister onverwijld op de hoogte van een vervallen accreditatie van een certificeringsorgaan als bedoeld in het eerste lid of van ernstige twijfel over het handelen door een certificeringsorgaan.
3. Op verzoek van Onze Minister legt de schemabeheerder alle relevante informatie over die noodzakelijk is voor het toezicht op de werking van de certificeringsorganen, met inbegrip van de precieze datum, tijdstip en locatie van de audits.
4. Indien Onze Minister problemen in verband met non-conformiteit constateert, brengt hij de schemabeheerder daar onverwijld van op de hoogte.

Artikel 8 Schorsen en intrekken goedkeuring certificatieschema

1. Indien Onze Minister vermoedt of constateert dat de schemabeheerder of het certificatieschema niet meer voldoet aan één of meer eisen als bedoeld in artikel 19 waarvoor de goedkeuring van een certificatieschema, bedoeld in artikel 3, is verleend, kan hij aan de schemabeheerder een termijn geven waarbinnen de schemabeheerder aantoonst dat het certificatieschema aan die eisen voldoet.

¹ De artikelen 18.6b en 18.16s Wet milieubeheer zullen met een wetsvoorstel (in concept gereed) worden gewijzigd. Het betreft de mogelijkheid voor toezicht en handhaving door de Nederlandse emissieautoriteit (NEa) in relatie tot conformiteitsbeoordelingsinstanties.

2. Onze Minister kan de goedkeuring van een certificatieschema, bedoeld in artikel 3, gedurende een door hem te bepalen termijn geheel of gedeeltelijk schorsen indien de schemabeheerder:
 - a. binnen de termijn, bedoeld in het eerste lid, het daarin bepaalde niet heeft aangetoond;
 - b. bij de aanvraag, bedoeld in artikel 4, onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en kennis omtrent de juiste en volledige gegevens op het tijdstip van de verlening van de goedkeuring tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - c. geen melding heeft gemaakt van de wijziging van het certificatieschema, bedoeld in artikel 5, eerste lid;
 - d. de schemabeheerder in de gevallen, bedoeld in artikel 5, vierde en vijfde lid, niet binnen de gestelde termijn een aanvraag heeft ingediend;
 - e. er niet voor heeft kunnen zorgen dat de certificeringsorganen handelen conform de stukken, bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder e, of onvoldoende medewerking verlenen aan het houden van toezicht;
3. Onze Minister maakt van de schorsing van een certificatieschema gedurende de schorsing melding op de lijst, bedoeld in artikel 3, vijfde lid.
4. Onze Minister kan de goedkeuring van een certificatieschema geheel of gedeeltelijk intrekken indien de schorsing, bedoeld in het tweede lid, niet heeft geleid tot hetgeen daarmee werd beoogd, dan wel er aanwijzingen zijn dat hetgeen met de schorsing werd beoogd niet binnen een redelijke termijn zal zijn gerealiseerd.
5. Artikel 3, tweede, derde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9 Wederzijdse erkenning van certificatieschema's

- [1. Met een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, wordt gelijkgesteld een certificatieschema dat voldoet aan de krachtens artikel 19, eerste lid, vastgestelde duurzaamheidseisen en een Europees erkend certificatieschema is.]*
2. Met een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid wordt gelijkgesteld een certificatieschema of soortgelijk document dat is vastgesteld in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, en een beschermingsniveau biedt dat naar het oordeel van Onze Minister ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met het certificatieschema wordt geboden.
 3. De gelijkstelling van certificatieschema's, bedoeld in het tweede lid, wordt voor vijf jaar verleend, dan wel voor de termijn van de resterende geldigheidsduur van het gelijk te stellen schema indien die termijn korter is dan vijf jaar.
 4. Artikel 3, tweede, derde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing op het tweede lid, met dien verstande dat voor 'goedkeuring' gelezen moet worden 'gelijkstelling'.

Hoofdstuk 3 Verificatie

Artikel 10 Verificatieprotocol

1. Onze Minister wijst bij regeling het verificatieprotocol aan dat bij verificatie wordt toegepast, onder specificatie van de categorieën biomassa en de daarop van toepassing zijnde duurzaamheids-, en ketenbeheereisen krachtens artikel 19, tweede lid.
2. Het verificatieprotocol wordt aangevuld met modules die gelden voor bepaalde daarin opgenomen toepassingen van biomassa.

3. Onze Minister maakt het verificatieprotocol, de bijbehorende modules en de gewijzigde versies daarvan op een door hem aan te wijzen website bekend.

Artikel 11 Wederzijdse erkenning verificatieprotocol

1. Met een verificatieprotocol als bedoeld in artikel 10 wordt gelijkgesteld een document dat is vastgesteld in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, en een beschermingsniveau biedt dat naar het oordeel van Onze Minister ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met het verificatieprotocol wordt geboden.
2. De gelijkstelling wordt verleend voor 5 jaar dan wel voor de termijn van de resterende geldigheidsduur van het gelijk te stellen document indien die termijn korter is dan 5 jaar.
3. Onze Minister kan zich ten behoeve van het eerste lid laten adviseren door de adviescommissie, bedoeld in artikel 3, tweede lid, en beslist binnen de termijn bedoeld in artikel 3, derde lid.
4. Onze Minister houdt een actuele lijst bij met gelijkgestelde documenten als bedoeld in het eerste lid, onder specificatie van de categorieën biomassa en de duurzaamheids-, en ketenbeheereisen waarop het gelijkgestelde document betrekking heeft.

Artikel 12 Erkenning verificatieorganen

1. Onze Minister kan op aanvraag erkenning verlenen aan een verificatieorgaan.
2. Onze Minister beslist binnen 13 weken na de datum van ontvangst van de aanvraag.
3. De erkenning vermeldt ten minste de naam, adres en de vestigingsplaats van het verificatieorgaan alsmede een specificatie van de categorieën biomassa met bijbehorende reikwijdte en toepassingen waarvoor en het verificatieprotocol en de bijbehorende modules volgens welke de verificatie mag worden uitgevoerd.
4. Onverminderd artikel 13 wordt een erkenning gebaseerd op een accreditatie waaruit ten genoegen van Onze Minister blijkt dat het verificatieorgaan in staat is bij de in de aanvraag aangegeven verificatie te voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen.
5. Een erkenning wordt voor onbepaalde tijd verleend.
6. Een erkenning is niet overdraagbaar.
7. De erkenning wordt in de Staatscourant gepubliceerd.
8. Onze Minister houdt een actuele lijst bij van erkende verificatieorganen onder specificatie van de categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte waarvoor, en het verificatieprotocol en de bijbehorende modules volgens welke de verificatie wordt uitgevoerd.
9. Onze Minister maakt de lijst op een door hem aan te wijzen website bekend.

Artikel 13 Wederzijdse erkenning verificatieorganen

1. Met een accreditatie als bedoeld in dit besluit wordt gelijkgesteld een accreditatie die is afgegeven door een instelling in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie of een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, op basis van onderzoeken of documenten die een beschermingsniveau bieden dat naar het oordeel van Onze Minister ten minste

gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met de nationale accreditatie wordt geboden.

2. Met een erkenning wordt gelijkgesteld een erkenning of een vergelijkbare beschikking afgegeven door een daartoe bevoegde instantie in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, op basis van voorwaarden die een beschermingsniveau bieden dat naar het oordeel van Onze Minister ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat bij of krachtens dit besluit wordt geboden.

3. Artikel 12, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing op de erkenning, bedoeld in het tweede lid.

Artikel 14 Aanvraag erkenning verificatieorganen

1. Een aanvraag om erkenning wordt ingediend bij Onze Minister met gebruikmaking van een door hem vastgesteld middel.

2. Bij de aanvraag worden ten minste de volgende gegevens verstrekt:

- a. de naam, het adres en de vestigingsplaats van de aanvrager;
- b. de categorie biomassa waarvoor alsmede het verificatieprotocol en de bijbehorende modules volgens welke de aanvrager de verificatie beoogt uit te voeren;
- c. een accreditatie waaruit ten genoegen van Onze Minister blijkt dat het verificatieorgaan in staat is bij het uitvoeren van de verificatie te voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen.

Artikel 15 Weigeren erkenning verificatieorganen

1. Een erkenning wordt in ieder geval geweigerd indien de aanvrager in staat van faillissement verkeert of surseance van betaling heeft verkregen.

2. Een erkenning kan geheel of gedeeltelijk worden geweigerd, indien de aanvrager of een bestuurder daarvan in de drie jaren voorafgaande aan de aanvraag artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht heeft overtreden, voor zover de overtreding verband houdt met de verificatie waarop de aanvraag betrekking heeft.

3. Indien er aanwijzingen zijn dat sprake is van een overtreding als bedoeld in het tweede lid, kan Onze Minister de aanvrager verzoeken binnen een redelijke termijn een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, die niet ouder is dan twee maanden, te overleggen. Indien de aanvrager niet binnen de gestelde termijn aan dit verzoek voldoet, kan Onze Minister de erkenning weigeren.

4. Een erkenning kan tevens worden geweigerd in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

5. Voordat toepassing wordt gegeven aan het vierde lid, kan het Bureau bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, bedoeld in artikel 8 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, om een advies als bedoeld in artikel 9 van die wet worden gevraagd.

Artikel 16 Wijziging erkenning verificatieorganen

1. Op verzoek van een erkend verificatieorgaan kan de erkenning worden gewijzigd.

2. Een verzoek wordt in ieder geval ingediend indien het verificatieorgaan erkend wil worden voor het verificatieprotocol en bijbehorende modules waarop de erkenning geen betrekking heeft.
3. Een verzoek tot wijziging wordt ingediend bij Onze Minister met gebruikmaking van het middel, bedoeld in artikel 14, eerste lid.
4. Op het verzoek zijn de artikelen 12, tweede lid, en 14, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17 Schorsen en intrekken erkenning verificatieorganen

1. Onze Minister kan een erkenning voor een periode van ten hoogste vijf maanden, geheel of gedeeltelijk schorsen, indien:
 - a. het ingediende bewijsstuk, bedoeld in artikel 12, vierde lid, niet meer bewijst dat het erkende verificatieorgaan aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen voldoet, totdat een nieuw bewijsstuk is verstrekt;
 - b. het erkende verificatieorgaan niet meewerkt aan het houden van toezicht;
 - c. er naar aanleiding van het houden van toezicht geen gerechtvaardigd vertrouwen meer bestaat dat het erkende verificatieorgaan aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen voldoet.
2. Onze Minister trekt de erkenning geheel of gedeeltelijk in, indien:
 - a. bij de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en kennis omtrent de juiste en volledige gegevens op het tijdstip van de verlening van de erkenning tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. het erkende verificatieorgaan bij de aanvraag om erkenning een accreditatie als bedoeld in artikel 14, tweede lid, onderdeel c, heeft verstrekt en deze accreditatie is vervallen;
 - c. het erkende verificatieorgaan binnen acht weken na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, geen nieuw bewijsstuk als bedoeld in het eerste lid heeft ingediend;
 - d. het erkende verificatieorgaan in staat van faillissement verkeert of surseance van betaling heeft verkregen.
3. Onze Minister kan een erkenning geheel of gedeeltelijk intrekken:
 - a. op verzoek van het erkende verificatieorgaan;
 - b. indien er aanwijzingen zijn dat sprake is van een overtreding van dit besluit dan wel van een overtreding als bedoeld in artikel 15, tweede lid, en het verificatieorgaan niet voldoet aan het verzoek van Onze Minister om binnen een redelijke termijn een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, die niet ouder is dan twee maanden, te overleggen;
 - c. in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur, in welk geval artikel 15, vijfde lid, van overeenkomstige toepassing is;
 - d. indien de schorsing, bedoeld in het eerste lid, onderdelen b en c, niet heeft geleid tot hetgeen daarmee werd beoogd, dan wel er aanwijzingen zijn dat hetgeen met de schorsing werd beoogd niet binnen een redelijke termijn zal zijn gerealiseerd.
4. De gedurende de schorsing of na de intrekking van een erkenning door het verificatieorgaan afgegeven verklaringen worden niet langer als verificatieverklaringen in de zin van dit besluit aangemerkt.
5. Onze Minister verwerkt de schorsing en intrekking van erkenningen in de lijst, bedoeld in artikel 12, achtste lid.

Artikel 18 Melding verificatieorganen

1. Een erkend verificatieorgaan doet aan Onze Minister onverwijld melding:
 - a. van een door de rechtbank uitgesproken faillissement of surseance van betaling;
 - b. van een geschorste of vervallen accreditatie voor verificatie waarvoor een erkenning is afgegeven;
 - c. indien het ingediende bewijsstuk, bedoeld in artikel 14, tweede lid, onderdeel c, voor de verificatie waarvoor een erkenning is afgegeven, niet meer kan dienen als bewijs voor het gerechtvaardigde vertrouwen op grond waarvan de erkenning is afgegeven.
2. Een melding wordt ingediend bij Onze Minister met gebruikmaking van het middel dat door hem beschikbaar wordt gesteld.

Hoofdstuk 4 Eisen

Artikel 19 Duurzaamheids-, ketenbeheer- en schemabeheereisen

1. Onze Minister kan bij regeling duurzaamheidseisen vaststellen voor de volgende categorieën biomassa die de schemabeheerder in acht neemt bij het opstellen of wijzigen van het certificatieschema:
 - a. bosbiomassa, inclusief reststromen;
 - b. agrarische biomassa;
 - c. agrarische reststromen;
 - d. overige reststromen.
2. Onze Minister stelt bij regeling de schemabeheereisen en ketenbeheereisen vast die de schemabeheerder van een certificatieschema als bedoeld in artikel 3, eerste lid, in acht neemt bij het opstellen of wijzigen van dat certificatieschema.
3. Onze Minister kan bij regeling optionele duurzaamheidseisen vaststellen waarop een schema, niet zijnde een schema voor energietoepassingen, op verzoek wordt beoordeeld, zonder dat het oordeel een weigeringsgrond is voor het verlenen van goedkeuring.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 20 Intrekking Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen

Het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen wordt ingetrokken.

Artikel 21 Overgangsbepalingen

1. Een certificatieschema dat voldoet aan de duurzaamheidseisen voor duurzaam hout die golden voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit dan wel is goedgekeurd op grond van het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen voor de daarin opgenomen reikwijdte en waarvoor binnen drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag als bedoeld in artikel 4 met een zelfevaluatie-rapport en een activiteitenrapport om goedkeuring is ingediend, wordt met ingang van dat tijdstip aangemerkt als tijdelijk goedgekeurd certificatieschema voor die reikwijdte totdat onherroepelijk op de aanvraag is beslist.
2. Onze Minister beslist binnen een termijn van 52 weken die met ten hoogste 6 maanden kan worden verlengd.
3. Artikel 3, tweede lid is van toepassing.
4. Een verificatieorgaan dat is erkend op grond van het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen en die binnen drie maanden na het tijdstip 10

van inwerkingtreding van dit besluit een aanvraag om erkenning als bedoeld in artikel 14 heeft ingediend, wordt met ingang van dat tijdstip aangemerkt als tijdelijk erkend verificatieorgaan voor de reikwijdte van de erkenning totdat onherroepelijk op de aanvraag is beslist.

5. Certificaten en verificatieverklaringen over vaste biomassa van erkende certificeringsorganen en verificatieorganen worden aangemerkt als certificaten respectievelijk verificatieverklaringen op grond van dit besluit indien die voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit zijn afgegeven op grond van een certificatieschema als bedoeld in het eerste lid of het op grond van het krachtens het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen aangewezen verificatieprotocol inzake de duurzaamheid van biomassa.

(PM indien nodig)6. Het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen en de op grond daarvan aangewezen verificatieprotocol en de goedgekeurde certificatieschema's blijven tot het tijdstip waarop vijf jaren zijn verstreken na het tijdstip van inwerkingtreding van het onderhavige besluit van toepassing op beschikkingen die voor de datum van inwerkingtreding van het onderhavige besluit met toepassing van het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen zijn verleend.

Artikel 22 Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 23 Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit duurzaamheid biomassa.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

DE MINISTER VAN KLIMAAT EN GROENE GROEI,

Nota van toelichting

Algemeen

1. Inleiding

Het Besluit duurzaamheid biomassa (hierna: Besluit) heeft als doel te waarborgen dat door de overheid gereguleerde of gesubsidieerde inzet van biomassa duurzaam is. Marktpartijen kunnen dit aantonen door voor duurzame biomassa te zijn gecertificeerd dan wel biomassa met een verificatieverklaring te verhandelen die voldoet aan de krachtens het Besluit in een ministeriële regeling te stellen eisen aan duurzaamheid. Om dit te bereiken wordt gebruik gemaakt van de wettelijke basis in de Wet milieubeheer voor een systeem van certificatie en verificatie.

Het Besluit is onderdeel van de uitvoering van het Duurzaamheidskader biograndstoffen.² Dit duurzaamheidskader is tot stand gekomen naar aanleiding van afspraken in het Klimaatakkoord en het Uitvoeringsprogramma Circulaire Economie dat is opgesteld naar aanleiding van het afwegingskader in 'Biomassa in Balans', een breed gedragen advies van de Sociaal Economische Raad (SER).³ Het duurzaamheidskader stelt dat biomassa noodzakelijk is voor een klimaatneutrale en circulaire economie in 2050. Als hernieuwbaar alternatief voor fossiele grondstoffen kan biomassa een belangrijke bijdrage leveren aan de verduurzaming van verschillende sectoren. Met de inzet van biomassa kan de afhankelijkheid van fossiele grondstoffen worden afgebouwd. Dat kan alleen als biomassa (een biograndstof) op een duurzame wijze wordt geproduceerd en verwerkt. Indien dit niet het geval is kan dit leiden tot milieuschade door effecten op de bodemkwaliteit, waterkwaliteit, ontbossing en verlies van biodiversiteit.

Tot nu toe stelde de overheid via verschillende instrumenten eisen aan biomassa voor een aantal specifieke toepassingen. De overheid eist sinds 2008 dat hout en (afgeleide) houtproducten een duurzame herkomst hebben. Hiervoor is een set eisen vastgesteld voor het Rijksinkoopbeleid, waaronder het Timber Procurement Assessment System (TPAS). Sinds 2018 bestaat het Besluit Conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen (hierna: Besluit conformiteit) dat een grondslag bevat om eisen te stellen aan vaste biomassa voor energietoepassingen. Die eisen zijn opgenomen in de Regeling Conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen, waaraan voldaan moet zijn voor het verkrijgen van SDE-subsidie⁴. Inmiddels volgt uit de Europese richtlijn hernieuwbare energie (Renewable Energy Directive, RED⁵) dat eisen worden gesteld aan de inzet van biomassa, waaronder vaste biomassa, voor energietoepassingen en voor biobrandstoffen voor vervoer.

² Kamerstukken II 2020/21, 32 813 en 31239, nr. 613.

³ [Biomassa in balans](#), juli 2020.

⁴ Algemene uitvoeringsregeling Stimulering Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++-regeling).

⁵ Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (herschikking) (PbEU 2018, L 328) zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2024/1711 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2024 tot wijziging van de Richtlijnen (EU) 2018/2001 en (EU) 2019/944 inzake het verbeteren van de opzet van de elektriciteitsmarkt van de Unie (PbEU 2024, L 1711).

De termen 'biomassa' en 'biograndstoffen' zijn verzameltermen voor plantaardig of dierlijk materiaal of materiaal van plantaardige of dierlijke herkomst.⁶ In navolging van de SER gebruikt het duurzaamheidskader de term 'biograndstoffen' in plaats van 'biomassa', omdat het woord beter uitdrukt dat er verschillende grondstoffen zijn met verschillende eigenschappen en functies, die kunnen worden verwerkt of bewerkt en in verschillende ketens kunnen worden toegepast.⁷ In deze toelichting zal verder de term 'biomassa' worden gebruikt om zo dicht mogelijk bij de terminologie van de richtlijn hernieuwbare energie te blijven.

Met het Besluit is een zoveel mogelijk uniform systeem van wettelijke eisen voor het borgen van de duurzame herkomst van biomassa in het leven geroepen. Dit creëert een gelijk speelveld voor biomassa voor verschillende toepassingen. Conform het Duurzaamheidskader biograndstoffen richten de eisen zich in eerste instantie op alle door de overheid gestimuleerde of gereguleerde biomassa voor de sectoren energie, bouw en chemie.⁸ Op 23 december 2024 heeft het kabinet aangekondigd dat de eisen gebaseerd worden op de Europese eisen in de richtlijn hernieuwbare energie en dat er geen aanvullende Nederlandse eisen worden gesteld.⁹ Het Besluit is van toepassing wanneer door andere regelingen verwezen wordt naar het Besluit. Denk hierbij aan regelingen als het Rijksinkoopbeleid duurzaam hout, subsidieregelingen die volgen uit de Nationale Aanpak Biobased Bouwen (NABB), de Regeling Groenprojecten, [*de Algemene uitvoeringsregeling Stimulering Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++-regeling), de Demonstratie Energie- en Klimaatinnovatie (DEI+) of de bijmengverplichting groen gas.*]

2. Leeswijzer

De indeling van het vervolg van deze nota van toelichting is als volgt. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de inhoud van het Besluit. In hoofdstuk 4 worden de opzet van het systeem en de verantwoordelijkheid van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat (hierna: Minister) daarvoor nader toegelicht. In hoofdstuk 5 worden de duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen beschreven. In hoofdstuk 6 wordt vervolgens ingegaan op de wettelijke grondslag van het publiekrechtelijke deel van het systeem. In hoofdstuk 7 wordt toegelicht op welke wijze publiekrechtelijk toezicht op de naleving wordt geregeld en welke middelen ter beschikking staan indien de voorschriften niet worden nageleefd. De bedrijfseffecten, nalevingskosten en bestuurslasten als gevolg van het Besluit worden toegelicht in hoofdstuk 8 en in hoofdstuk 9 worden de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid beschreven en wordt een reactie gegeven op de inspraakreacties naar aanleiding van de internetconsultatie. Hoofdstuk 10 bevat toelichting op het overgangsrecht en de inwerkingtreding van het Besluit. Tot slot is een artikelsgewijze toelichting opgenomen.

3. Inhoud Besluit

Het Besluit bevat regels die moeten leiden tot biomassa die een aantoonbare duurzame herkomst heeft als die wordt gestimuleerd met subsidie of wordt voorgeschreven door andere regelgeving (hierna: toepassingsregelingen) en die daarvoor naar het Besluit

⁶ [Biomassa in balans](#), Een duurzaamheidskader voor hoogwaardige inzet van biograndstoffen, juli 2020.

⁷ [Routekaart nationale biograndstoffen](#), naar een groter aanbod en betere benutting, juni 2020.

⁸ Het Besluit is niet van toepassing zijn op vloeibare biomassa voor vervoer. Daarop zijn titels 9.7 en 9.8 van de Wet milieubeheer en het Besluit energie vervoer van toepassing (wegvervoer en binnenvaart).

⁹ Kamerstukken II 2024/25, 32 813 en 31 239, nr. 1462.

verwijst. De duurzame herkomst dient met certificatie of verificatie te worden aangetoond. Het Besluit stelt eisen aan certificatieschema's, certificeringsorganen en aan de erkenning van verificatieorganen en biedt een grondslag voor aanwijzing van een verificatieprotocol met bijbehorende modules.

Het Besluit bevat een systematiek waarin privaatrechtelijke elementen worden aangevuld met een publiekrechtelijk deel. Het systeem van certificatie en verificatie van biomassa wordt door private partijen uitgevoerd. Het privaatrechtelijke systeem voorziet in:

- Het accrediteren van certificeringsorganen en verificatieorganen door de Raad voor Accreditatie;
- Het opstellen van certificatieschema's om de duurzame herkomst van biomassa te garanderen;
- Het certificeren van marktpartijen en het verifiëren van biomassa door certificeringsorganen respectievelijk verificatieorganen; en daarmee:
 - Het borgen van de duurzame herkomst van biomassa op basis van certificaten van die certificatieschema's;
 - Het borgen van de duurzame herkomst van biomassa op basis van verificatieverklaringen.

Het publiekrechtelijk deel van deze systematiek is gericht op de onafhankelijke controle op het privaatrechtelijke deel en de toets of privaatrechtelijke certificatieschema's aan de in een ministeriële regeling gestelde eisen voldoen. Beide delen van deze systematiek zijn gericht op het waarborgen van de duurzame herkomst van biomassa die wordt ingezet. De bewijsvoering hiervoor vindt plaats door middel van conformiteitsbeoordelingsverklaringen (certificaten, verificatieverklaringen of een combinatie van beiden) die zijn afgegeven door onafhankelijke certificerings- en verificatieorganen. Certificerings- en verificatieorganen moeten geaccrediteerd zijn door de Raad voor Accreditatie of een nationale accreditatieinstelling van een andere lidstaat van de Europese Unie (hierna: lidstaat) op grond van verordening 765/2008.¹⁰ Verificatieorganen moeten daarnaast door de Minister zijn erkend. Publiekrechtelijk toezicht en handhaving op certificeringsorganen wordt gedaan door een bij wet aan te wijzen toezichthouder.¹¹ De Minister kan publiekrechtelijk ingrijpen bij beheerders van certificatieschema's en bij verificatieorganen door hun goedkeuring respectievelijk erkenning te schorsen dan wel in te trekken.

Gecertificeerde biomassa is in publiekrechtelijke zin pas duurzaam indien het certificaat is afgegeven door een geaccrediteerd certificeringsorgaan op grond van een door de Minister goedgekeurd certificatieschema voor duurzame biomassa. Goedkeuring van een certificatieschema door de Minister vindt alleen plaats indien is geconstateerd dat is voldaan aan de vastgestelde duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen.

Het Besluit bevat de grondslag voor duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen voor certificatieschema's voor biomassa om te beoordelen of die certificatieschema's daaraan voldoen en of de biomassa die op grond van die certificatieschema's is gecertificeerd een duurzame herkomst heeft. Deze eisen worden bij ministeriële regeling vastgesteld.

¹⁰ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 339/93 (PbEU 2008, L 218).

¹¹ PM – verwijzing wetsvoorstel Wm (toezicht en handhaving door de NEa)

De beheerder van een certificatieschema dient bij de Minister een aanvraag in om goedkeuring van het certificatieschema. Deze goedkeuring zal worden verkregen indien aan bedoelde eisen is voldaan. Voor goedkeuring van een certificatieschema is onder meer vereist dat certificeringsorganen die voor het betreffende certificatieschema certificeren daarvoor geaccrediteerd zijn. In geval van een goedkeuring door de Minister kan een certificaat op basis van het betreffende certificatieschema dienen als bewijs dat de betreffende biomassa een duurzame herkomst heeft en voldoet aan de bij ministeriële regeling vastgestelde duurzaamheidseisen.

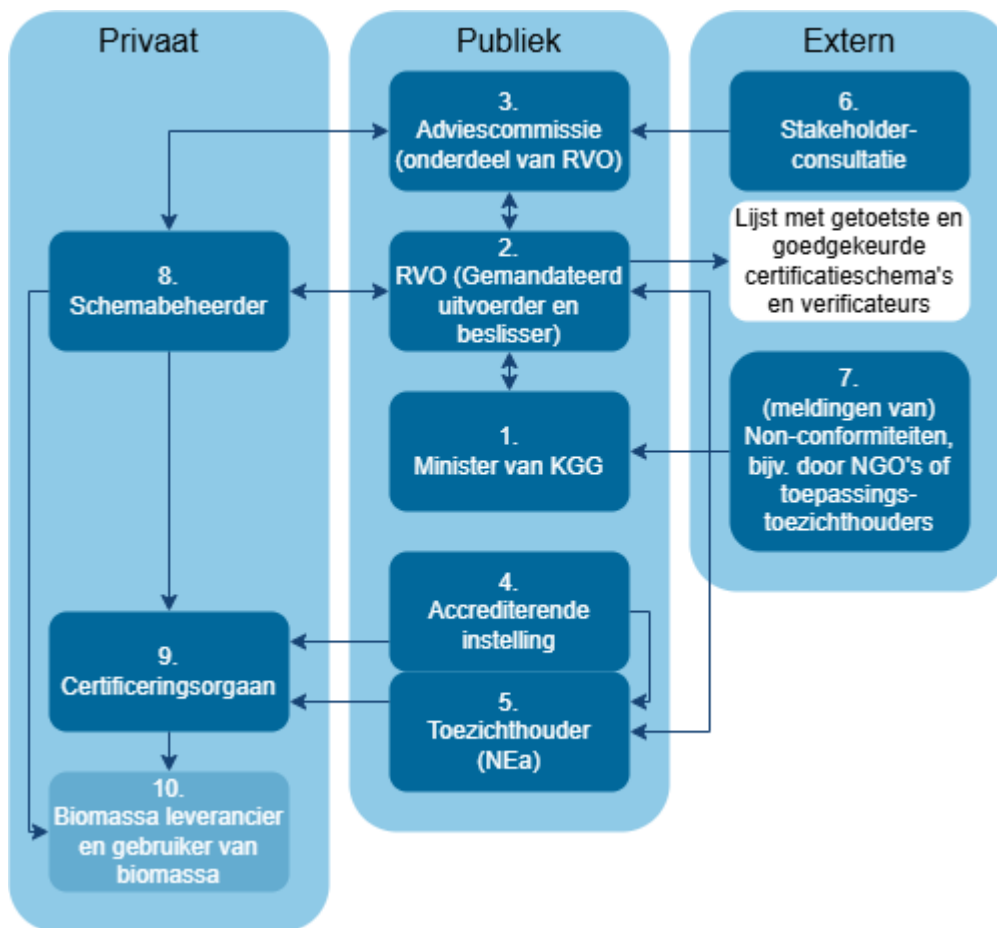
[Certificatieschema's voor energietoepassingen die door de Europese Commissie zijn aangemerkt als Europees erkend certificatieschema op grond van de richtlijn hernieuwbare energie worden gelijkgesteld met een door de Minister goedgekeurd certificatieschema. Die certificatieschema's moeten door de lidstaten van de Europese Unie worden erkend en mogen niet in aanvulling daarop door een nationale instantie (in Nederland: de Minister) worden goedgekeurd. Certificatieschema's van landen die geen lidstaat zijn van de Europese Unie kunnen ook gelijkgesteld worden met een door de Minister goedgekeurd certificatieschema als die certificatieschema's aan eisen voldoen die gelijkwaardig zijn aan de eisen in de ministeriële regeling.]

In het Besluit is ook bepaald welke actie de schemabeheerder moet ondernemen indien zijn door de Minister goedgekeurde certificatieschema zodanig wordt gewijzigd dat de goedkeuring naar het oordeel van de schemabeheerder daar niet meer op ziet (zelfbeoordeling) en wat de gevolgen zijn van een wijziging van de eisen waaraan een certificatieschema moet voldoen.

Ook is voorzien in de gronden voor schorsing of intrekking van de goedkeuring van certificatieschema's.

Voor bepaalde biomassastromen kan duurzaamheid van biomassa ook worden aangetoond door middel van verificatie, uitgevoerd door een door de Minister erkend verificatieorgaan. De Minister wijst bij ministeriële regeling een verificatieprotocol aan dat aan de duurzaamheids- en ketenbeheereisen voldoet en kan verificatieorganen erkennen als ze aan de eisen, waaronder accreditatie, voldoen. In de toepassingsregelingen wordt bepaald of verificatie voor bepaalde biomassastromen is toegestaan.

De Minister kan de goedkeuring van certificatieschema's schorsen indien niet meer aan de voorwaarden voor goedkeuring is voldaan. Indien na een door de Minister te bepalen termijn nog altijd niet aan de voorwaarden is voldaan, kan de goedkeuring worden ingetrokken.

Figuur 1: Overzicht onderlinge verhoudingen betrokken partijen

Met de inwerkingtreding van het Besluit wordt het Besluit conformiteit ingetrokken en na inwerkingtreding zal vanuit het Rijksinkoopbeleid niet langer worden verwezen naar de TPAS, maar naar het Besluit. Het Besluit bevat een overgangsregeling voor certificatieschema's en certificaten en voor verificatieorganen verificatieverklaringen. Zo wordt in de overgangsregeling geregeld dat certificatieschema's die onder TPAS en het Besluit conformiteit zijn toegelaten op het moment van inwerkingtreding van het Besluit onder voorwaarden worden aangemerkt als goedgekeurd op grond van het Besluit. Ook voor erkende verificatieorganen geldt dat zij onder voorwaarden worden aangemerkt als tijdelijk erkend op grond van het Besluit. Het Besluit conformiteit blijft ook na inwerkingtreding van het Besluit gedurende een bepaalde tijd nog van toepassing op het verificatieprotocol, goedgekeurde certificatieschema's en erkende verificatieorganen, die op grond van het Besluit conformiteit is aangewezen, zijn goedgekeurd respectievelijk erkend.

Het inzetten van biomassa met een duurzame herkomst is niet verplicht op grond van het Besluit. Om in aanmerking te komen voor subsidies op grond van toepassingsregelingen die het Besluit van toepassing verklaren, geldt als voorwaarde dat de gebruikte biomassa een duurzame herkomst moet hebben conform het Besluit. Indien een toepassingsregeling het gebruik van duurzame biomassa verplicht, hebben

marktdeelnemers geen keuze en zal de in te zetten biomassa een duurzame herkomst moeten hebben.

4. Privaat en publiek systeem

Het Besluit bevat een systeem waarin privaatrechtelijke en publiekrechtelijke elementen worden gecombineerd (zie figuur 1). Beide systemen hebben als doel het borgen van de duurzaamheid van biomassa. In dit hoofdstuk wordt de opzet en werking van het publiekrechtelijke deel van het systeem toegelicht, voor zover geregeld in het Besluit. Daar waar nodig zal ook het privaatrechtelijk deel van het systeem verder worden toegelicht, bijvoorbeeld wanneer dat zinvol is vanwege de samenhang met het publiekrechtelijk deel.

4.1 Certificatie en verificatie

Certificatie en verificatie zijn privaatrechtelijke instrumenten (zelfregulering) die ertoe dienen de kwaliteit van bepaalde activiteiten te waarborgen. Het publiekrechtelijke deel van het systeem is deels opgezet overeenkomstig het kabinetsstandpunt 'certificatie en accreditatie'¹². Dit stelt onder meer dat werkzaamheden die goed door private partijen kunnen worden verricht, ook door deze partijen moeten worden verricht en niet door de Rijksoverheid. In afwijking hiervan voorziet het Besluit niet in het erkennen van certificeringsorganen. De certificeringsorganen die in dit systeem opereren zijn namelijk veelal in het buitenland gevestigd en weten op moment van certificeren nog niet of biomassa van de betreffende producent of handelaar in Nederland zal eindigen en onder het Besluit zal vallen. Certificeringsorganen in dit systeem moeten wel geaccrediteerd zijn door de Raad voor Accreditatie, of door een nationale accreditatieinstelling van een andere lidstaat. Het is aan de beheerder van het certificatieschema waarmee een certificeringsorgaan werkt om ervoor te zorgen dat het certificeringsorgaan naar behoren certificatie uitvoert.

Certificatie houdt in dat productieprocessen van biomassa vooraf worden beoordeeld op basis van eisen, gesteld in een certificatieschema. In deze eisen zijn onder andere waarborgen van een duurzame herkomst van biomassa opgenomen. Indien aangetoond kan worden dat voldaan wordt aan de eisen kan een certificaat worden afgegeven door een geaccrediteerd certificeringsorgaan. Dit betekent dat de biomassa die volgens het gecertificeerde proces is geproduceerd als duurzame biomassa wordt aangemerkt. Indien de producent van biomassa in het bezit is van dit certificaat hoeft de duurzaamheid niet *per levering* te worden aangetoond. Het productieproces wordt immers periodiek door een certificeringsorgaan gecontroleerd waarna bij goedkeuring opnieuw een certificaat wordt verstrekt.

Verificatie wordt verricht door geaccrediteerde verificatieorganen die door de Minister zijn erkend en werken volgens het door de Minister aangewezen verificatieprotocol. Het verificatieprotocol verwijst expliciet naar de duurzaamheids- en ketenbeheereisen uit de ministeriële regeling. Met verificatie kan worden beoordeeld of de biomassa en de productie en verhandeling ervan in overeenstemming zijn met de duurzaamheids- en ketenbeheereisen die opgenomen zijn in de ministeriële regeling. Uitgangspunt voor het aantonen van duurzaamheid is certificering. In uitzonderlijke gevallen kan een toepassingsregeling ook verificatie toestaan. Dit kan het geval zijn wanneer de geschatte risico's voor de duurzaamheidsborging van een biomassastroom die in de toepassingsregeling wordt geregeld (zeer) laag zijn en de lasten van certificatie

¹² Zoals weergegeven in de brief van de Minister van Economische Zaken aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 19 september 2016, Kamerstukken II 2015/16, 29 304, nr. 6.

onevenredig hoog. Voorbeelden van dergelijke stromen zijn mest of zuiveringslib. Verificatie geeft eenzelfde mate van zekerheid dat aan de duurzaamheidseisen is voldaan als certificatie.

4.2 Accreditatie van certificeringsorganen en verificatieorganen

Het kabinetsbeleid gaat uit van vertrouwen in de goede werking van het private systeem van certificatie van certificeringsorganen en verificatie van biomassa door geaccrediteerde certificeringsorganen respectievelijk verificatieorganen. Het publieke deel van dit systeem sluit aan op het private deel. Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat de certificerings- en verificatieorganen op basis van dit Besluit geen openbaar gezag uitoefenen. Het zijn private partijen en geen (zelfstandige) bestuursorganen.

Voor certificeringsorganen en verificatieorganen is vereist dat zij voor de in dit Besluit betreffende werkzaamheid zijn geaccrediteerd door een nationale accreditatieinstelling. Voor verificatieorganen geldt dat deze naast een accreditatie ook erkend moeten zijn door de Minister. Bij accreditatie beoordeelt de accreditatieinstelling of een certificeringsorgaan of een verificatieorgaan in staat is de werkzaamheden naar behoren uit te voeren. Daarbij toetst de accreditatieinstelling aan eisen omtrent deskundigheid, onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Deze zijn vastgelegd in (private) internationale, geharmoniseerde normen voor de accreditatie van certificeringsorganen en verificatieorganen voor de werkzaamheden die zij verrichten. Daarnaast toetst de accreditatieinstelling of certificeringsorganen en verificatieorganen in staat zijn aan het specifieke toepassingsgebied van het certificatieschema (i.c. biomassa) te voldoen.

In lijn met de Europese regelgeving¹³ en het kabinetsbeleid¹⁴ is accreditatie de aangewezen route voor een certificeringsorgaan en verificatieorgaan waarmee wordt aangetoond dat het competent, onafhankelijk en onpartijdig is.

Certificeringsorganen uit andere lidstaten en uit een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte kunnen, in lijn met verordening 765/2008, een accreditatie van de eigen nationale accreditatie-instelling overleggen. Deze wordt op grond van die verordening gelijkgesteld met een accreditatie door de Raad voor Accreditatie. Deze gelijkstelling is bij biomassa van belang omdat die veelal afkomstig is uit het buitenland.

De accreditatie van certificeringsorganen en verificatieorganen door een instelling in een staat die partij is bij een (mede) daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, wordt gelijkgesteld met een accreditatie door de Minister als bedoeld in het Besluit indien die accreditatie voldoet aan eisen die naar het oordeel van de Minister een ten minste gelijkwaardig beschermingsniveau hebben.

Een certificeringsorgaan kan een accreditatie aanvragen voor één of meerdere certificatieschema's of delen daarvan. Een verificatieorgaan kan een accreditatie aanvragen voor het verificatieprotocol met een module voor tenminste één toepassingsregeling.

¹³ Verordening(EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 339/93 (PbEU 2008, L 218)

¹⁴ Kamerstukken II 2015/2016, 29304, nr. 6 en bijlagen.

4.3 Erkenning verificatieorganen

Om verificatie te mogen uitvoeren op grond van het Besluit moet een verificatieorgaan een aanvraag voor erkenning indienen bij de Minister. De erkenning wordt in ieder geval geweigerd indien de aanvrager in staat van faillissement verkeert of surseance van betaling heeft gekregen. De erkenning *kan* geheel of gedeeltelijk worden geweigerd in het geval de aanvrager een wettelijk voorschrift dat verband houdt met de werkzaamheid heeft overtreden. Een erkenning kan ook worden geweigerd onder de voorwaarden van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

Om voor erkenning in aanmerking te komen moet de Minister een gerechtvaardigd vertrouwen hebben dat een verificatieorgaan in staat is bij het uitvoeren van de werkzaamheden te voldoen aan de bij of krachtens het Besluit gestelde eisen. Deze erkenning is een beschikking waartegen bezwaar en beroep open staat. De erkenning geschiedt op basis van accreditatie. De accreditatie geldt voor het verificatieprotocol in zijn geheel of voor een deel daarvan. De erkenning kan worden beperkt tot een gedeelte van het verificatieprotocol (bijvoorbeeld bepaalde categorieën biomassa) en tot bepaalde modules. Indien een verificatieorgaan haar werkzaamheden hiertoe wil beperken, moet dit in de aanvraag om erkenning worden aangegeven. De Minister publiceert de erkenningen in de Staatscourant. Daarnaast zal de Minister een voor een ieder toegankelijk actueel overzicht bijhouden met de namen van de erkende verificatieorganen en de werkzaamheden waarvoor deze zijn erkend. Hiermee kunnen marktpartijen snel en eenvoudig vaststellen welke verificatieorganen zij voor welke werkzaamheden kunnen inschakelen.

Schorsen en intrekken erkenning verificatieorganen

In het Besluit is geregeld op welke gronden de erkenning van een verificatieorgaan geheel of gedeeltelijk kan worden geschorst of kan worden ingetrokken. Een erkenning kan gedurende maximaal 5 maanden worden geschorst indien de bewijsmiddelen die bij de aanvraag om erkenning zijn ingediend niet meer voldoen, het erkende verificatieorgaan niet meewerkt aan het houden van toezicht of wanneer er naar aanleiding van het gehouden toezicht geen gerechtvaardigd vertrouwen meer bestaat dat het erkende verificatieorgaan aan de bij of krachtens dit Besluit gestelde eisen voldoet. In dat geval wordt het erkende verificatieorgaan in staat gesteld dit binnen acht weken te herstellen. De Minister heeft de bevoegdheid om een erkenning op een aantal gronden in te trekken dan wel de verplichting om de erkenning in te trekken. Voor dat onderscheid is de zwaarte van de gronden beslissend. Zo *kan* de Minister een erkenning intrekken als de schorsing niet tot het gewenste resultaat heeft geleid en *wordt* een erkenning ingetrokken indien het verificatieorgaan in staat van faillissement verkeert of zijn accreditatie is vervallen.

4.4 Normdocumenten: Certificatieschema en verificatieprotocol

Certificatieschema

Voor certificatie is het normdocument een certificatieschema dat op aanvraag van een schemabeheerder door de Minister op grond van het Besluit kan worden goedgekeurd. Deze aanvraag dient vergezeld te gaan van de benodigde informatie. De schemabeheerder vermeldt de naam, adres en vestigingsplaats en geeft aan welk certificatieschema het betreft waarop de aanvraag betrekking heeft. Daarbij specificeert de aanvrager de categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte waarvoor de goedkeuring wordt aangevraagd. De aanvrager dient documentatie aan te leveren

waarin wordt onderbouwd dat het certificatieschema voldoet aan de duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen. Een aanvrager dient te rapporteren over zelfevaluatie en dient tevens een activiteitenrapport in indien een certificatieschema vóór het indienen van de aanvraag in werking is. Indien een certificatieschema nieuw is, kan worden volstaan met een zelfevaluatie omdat er nog geen activiteiten hebben plaatsgevonden. Daarnaast dient de aanvrager stukken in waaruit blijkt dat de certificeringsorganen die met het schema werken de werkzaamheden en de voorgenomen toepassingen waarvoor zij zijn geaccrediteerd zodanig uitvoeren dat de kwaliteit ervan is gewaarborgd en waaruit blijkt dat marktdeelnemers voldoen aan de in de ministeriële regeling gestelde eisen, voor zover die op hen van toepassing zijn.

De Minister kan ervoor kiezen de aanvraag om goedkeuring van het certificatieschema voor te leggen aan de door hem ingestelde adviescommissie. Deze commissie beoordeelt het certificatieschema op de in dit Besluit gestelde eisen en brengt hierover aan de Minister een advies uit. Hiervoor geldt een beslistermijn van 36 weken, welke tweemaal met ten hoogste acht weken verlengd kan worden. Tegen deze beschikking staat bezwaar en beroep open. Het is de verwachting dat de Minister van die 36 weken 14 weken nodig zal hebben om te beoordelen of de aanvraag volledig is of advies zal worden aangevraagd aan de adviescommissie en om een besluit te nemen over goedkeuring. Tot slot kan ook sprake zijn van samenloop van aanvragen, waardoor meer tijd nodig zal zijn om een besluit te nemen.

De goedkeuring wordt voor ten hoogste vijf jaren verleend en in de Staatscourant gepubliceerd. Indien een aanvraag om goedkeuring minimaal 12 maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerder verleende goedkeuring wordt ingediend, blijft de eerder verleende goedkeuring van kracht totdat op de aanvraag is beslist. De Minister houdt een voor eenieder toegankelijke actuele lijst bij van de certificatieschema's die zijn goedgekeurd onder specificatie van de categorie biomassa en het toepassingsbereik (bijvoorbeeld geografische regio, type grondstof of product) waarop de goedkeuring betrekking heeft.

Het kan voorkomen dat het certificatieschema wordt gewijzigd, of dat de eisen in de ministeriële regeling worden gewijzigd. In die gevallen moet worden beoordeeld of de eerder verleende goedkeuring nog van toepassing is of dat een herbeoordeling noodzakelijk is. Wanneer een certificatieschema wordt gewijzigd, is het in eerste instantie aan de schemabeheerder om te bepalen of die wijziging onder de eerder verleende goedkeuring valt. Wanneer de schemabeheerder oordeelt dat de wijziging onder de eerder verleende goedkeuring valt hoeft hij geen actie te ondernemen, maar als de wijziging mogelijk wel effect heeft op de goedkeuring, wordt door de schemabeheerder een aanvraag om goedkeuring van het gewijzigde schema voorgelegd aan de Minister. De Minister kan, bijvoorbeeld naar aanleiding van een ontvangen signaal, vermoeden dat een certificatieschema een wezenlijke wijziging heeft ondergaan. Ook dan wordt de schemabeheerder verzocht een aanvraag om goedkeuring van het gewijzigde schema voor te leggen aan de Minister. In beide gevallen wordt duidelijk aangegeven welke wijziging(en) dit betreft. Alléén de wijziging wordt beoordeeld. Indien uit de aanvraag om goedkeuring blijkt dat het gewijzigde schema voldoet aan de eisen wordt het schema door de Minister voor de resterende termijn van de eerder verleende goedkeuring goedgekeurd.

Wanneer de eisen in de ministeriële regeling zijn gewijzigd, kan de Minister de schemabeheerder verzoeken binnen een redelijke termijn na inwerkingtreding van de 20

gewijzigde eisen een aanvraag om goedkeuring in te dienen. Daarvoor is bepalend of de inhoud van de wijziging van de ministeriële regeling van invloed is op de eerder verleende goedkeuring.

Schorsen en intrekken goedkeuring certificatieschema

In het Besluit is geregeld op welke gronden de goedkeuring van een certificatieschema geheel of gedeeltelijk kan worden geschorst of kan worden ingetrokken. Wanneer de Minister vermoedt dat het certificatieschema niet langer voldoet aan één of meer eisen zoals bedoeld in artikel 19, waarvoor de goedkeuring van het certificatieschema is verleend, kan de Minister een termijn geven waarbinnen de schemabeheerder aantoont dat het certificatieschema wél aan de eisen voldoet.

Indien de schemabeheerder daarin niet slaagt, kan de Minister de goedkeuring van het certificatieschema gedurende een door hem te bepalen termijn schorsen. Schorsing kan ook om een aantal andere redenen plaatsvinden. Die redenen zijn in de artikelsgewijze toelichting toegelicht. Een schorsing die niet tot het beoogde resultaat leidt, kan leiden tot een intrekking van de goedkeuring.

Van certificatieschema's die geschorst zijn wordt melding gemaakt op de openbare lijst van goedgekeurde certificatieschema's. Biomassa geproduceerd of geleverd onder een geschorst certificatieschema, kan gedurende de schorsing niet worden gebruikt om aan te tonen dat sprake is van duurzame biomassa zoals bedoeld in het Besluit.

Verificatieprotocol

Voor verificatie wordt bij ministeriële regeling een verificatieprotocol aangewezen met daarin duurzaamheidseisen, onder specificatie van de categorie biomassa, en ketenbeheereisen. Het verificatieprotocol wordt aangevuld met modules die gelden voor bepaalde toepassingsregelingen van biomassa. Met het verificatieprotocol wordt gelijkgesteld een document dat is vastgesteld in een andere lidstaat dan wel in een staat, niet zijnde een lidstaat, die partij is bij een (mede) daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt en een beschermingsniveau biedt dat naar het oordeel van de Minister ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met het verificatieprotocol wordt geboden. Het gelijkwaardige beschermingsniveau ziet zowel op de inhoud (de duurzaamheidseisen) als op de keten (de ketenbeheereisen).

5. Duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen

5.1 Duurzaamheidseisen

De duurzaamheidseisen dienen niet-duurzame neveneffecten op het milieu bij de productie van biomassa tegen te gaan. Ten behoeve van de uniformiteit is ervoor gekozen deze duurzaamheidseisen, die aan certificatieschema's worden gesteld, zo veel mogelijk gelijk te stellen met de duurzaamheidseisen van de richtlijn hernieuwbare energie die gelden voor biomassa voor energietoepassingen. Ook het verificatieprotocol moet aan die duurzaamheidseisen voldoen. Het Besluit biedt in het belang van de bescherming van het milieu een grondslag om die eisen bij ministeriële regeling vast te leggen. De eisen gelden voor de gehele keten (van productie tot en met gebruik) (zie 5.3 Ketenbeheereisen). De onderbouwing van de duurzaamheidseisen wordt opgenomen in de toelichting op de ministeriële regeling.

5.2 Schemabeheereisen

Daar waar de duurzaamheidseisen zien op de inhoud van de certificatieschema's en het verificatieprotocol zijn de schemabeheereisen gericht op de procedures bij de

totstandkoming, de wijziging en instandhouding van de certificatieschema's en de toegankelijkheid daarvan. Onderdeel hiervan zijn de bevoegdheden en verplichtingen van de schemabeheerder over monitoring, betrouwbaarheid, transparantie, accreditatie en audit management. Schemabeheereisen dragen bij aan de kwaliteit van het schema en de certificeringsactiviteiten met dat schema. Schemabeheereisen zijn dan ook deels indirect gericht tot certificeringsorganen en marktdeelnemers. Het Besluit biedt een grondslag om schemabeheereisen te stellen bij ministeriële regeling. De onderbouwing van de schemabeheereisen is opgenomen in de toelichting op de ministeriële regeling.

5.3 Ketenbeheereisen

Ketenbeheereisen zijn eisen die worden gesteld aan de gehele keten van de biomassa en die geborgd moeten worden door het certificatieschema en het verificatieprotocol. Het is aan biomassa zelf niet te zien of deze een duurzame herkomst heeft. Het garanderen van de duurzame herkomst van biomassa is daarom in potentie kwetsbaar voor manipulatie. Om dit te voorkomen is vereist dat de gehele keten in beeld is, vanaf de productie tot aan het gebruik door de marktdeelnemer. Deze ketencontrole borgt het correct doorgeven van duurzaamheidsinformatie van het begin tot aan het eind van de keten. Het Besluit biedt de grondslag om ketenbeheereisen te stellen bij ministeriële regeling. De onderbouwing van de ketenbeheereisen is opgenomen in de toelichting op de ministeriële regeling.

5.4 Optionele eisen

Naast de bovenstaande verplichte eisen biedt het Besluit de mogelijkheid om optionele eisen te stellen waaraan een certificatieschema wordt getoetst. Het voldoen aan deze eisen is niet verplicht en heeft dan ook geen gevolg voor het al dan niet goedkeuren van een certificatieschema. De reden om te toetsen op deze optionele eisen is dat specifieke toepassingsregelingen die gebruik maken van het Besluit deze eisen wel verplicht kunnen stellen. De onderbouwing van de optionele eisen is opgenomen in de toelichting op de ministeriële regeling. Een optionele eis kan bijvoorbeeld betrekking hebben op het thema Indirect Land Use Change (ILUC).

6. Wettelijke grondslag

Het Besluit is gebaseerd op artikel 11a.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer (hierna: Wm). Op grond van dat lid kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ter bevordering van de kwaliteit van bij of krachtens de maatregel aangewezen werkzaamheden en ter bevordering van de integriteit van degenen die deze werkzaamheden uitvoeren regels worden gesteld, die nodig zijn in verband met de bescherming van het milieu.

De werkzaamheden die kunnen worden aangewezen, zijn opgesomd in artikel 11a.2, tweede lid, Wm. Hierin zijn onder meer genoemd:

- d. het beoordelen of inspecteren van stoffen, producten, voorzieningen of installaties;
- g. bemiddelen bij, beoordelen van of adviseren of rapporteren over werkzaamheden als bedoeld in onderdeel d;
- h. het afgeven, wijzigen, schorsen, intrekken of weigeren van certificaten.

De werkzaamheden die de certificeringsorganen en verificatieorganen uitvoeren en die worden aangewezen in het Besluit, vallen onder deze onderdelen. De onderdelen d en g bieden voor verificatie een grondslag. Certificatie wordt in onderdeel h expliciet genoemd.

In artikel 11a.2, derde lid, onderdeel a, van de Wm is onder meer in de grondslag voorzien om een erkenning te vereisen, waarmee de bevoegde minister heeft vastgesteld dat degene die een werkzaamheid uitvoert, voldoet aan bij of krachtens de maatregel gestelde eisen. In het Besluit is op grond hiervan geregeld dat de Minister verificatieorganen kan erkennen die vervolgens kunnen verifiëren of de biomassa een duurzame herkomst heeft.

Tevens is gebruik gemaakt van de in artikel 11a.2, derde lid, onderdeel c, van de Wm aangegeven bevoegdheid om voor te schrijven dat de certificeringsorganen en verificatieorganen beschikken over een accreditatie waarmee de Raad voor Accreditatie kenbaar heeft gemaakt dat er gedurende een bepaalde periode een gerechtvaardigd vertrouwen bestaat dat deze organen competent zijn om de desbetreffende werkzaamheid uit te voeren en dat wordt voldaan aan eisen omtrent de onafhankelijkheid, onpartijdigheid, continuïteit of andere eisen waarmee de kwaliteit van de werkzaamheden kan worden bevorderd.

Op grond van artikel 11a.2, vierde lid, onderdeel b, van de Wm worden in dit besluit regels gesteld voor het normdocument (certificatieschema en verificatieprotocol) waarin wordt beschreven hoe de beoordeling van de biomassa moet worden uitgevoerd. De beoordeling kan immers plaatsvinden door middel van certificatie of verificatie.

Tot slot is uitvoering gegeven aan artikel 11a.2, vijfde lid, van de Wm dat vereist dat in de algemene maatregel van bestuur waarin een erkenningsvereiste wordt gesteld, ook regels worden gegeven met betrekking tot de volgende aspecten: de wijze waarop de aanvraag voor een erkenning moet plaatsvinden en de gegevens die door de aanvrager moeten worden verstrekt met het oog op de beslissing op de aanvraag (onderdeel a), de gronden waarop en de voorwaarden waaronder een erkenning kan worden verleend, gewijzigd, geweigerd, geschorst of ingetrokken (onderdeel b) en de termijn waarvoor een erkenning kan worden verleend of geschorst (onderdeel c).

6.1 Verhouding tot hoger recht

Dit Besluit betreft geen implementatie van de richtlijn hernieuwbare energie, maar heeft wel een relatie met die richtlijn. De richtlijn hernieuwbare energie is van toepassing op biomassa voor energie in de elektriciteitssector, verwarmings- en koelingssector en vervoersector en onderscheidt de volgende *soorten* biomassa: vast, vloeibaar en gasvormig. Daarnaast onderscheidt de richtlijn hernieuwbare energie vier *categorieën* biomassa: bosbiomassa, agrarische biomassa, agrarische residuen en afval en residuen. Het Besluit biedt een grondslag voor het stellen van duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen voor andere toepassingen dan energietoepassingen. Ten behoeve van de uniforme eisen voor toepassingen van biomassa verwijzen de duurzaamheidseisen voor andere toepassingen naar de eisen in de richtlijn hernieuwbare energie en hanteren dezelfde categorieën biomassa. Samenhangend met de richtlijn hernieuwbare energie zijn uitvoeringsverordening 2022/996¹⁵ en 2022/2448¹⁶ relevant omdat die nadere uitwerking en duiding geven aan de richtlijn. Beide uitvoeringsverordeningen zijn als

¹⁵ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/996 van de Europese Commissie van 14 juni 2022 betreffende de voorschriften van de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria alsmede de criteria inzake laag risico op indirecte veranderingen in landgebruik te controleren (PbEU 2022 L 168).

¹⁶ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2448 van de Europese Commissie van 13 december 2022 tot vaststelling van operationele richtsnoeren over het bewijs dat is voldaan aan de duurzaamheidscriteria voor biomassa van artikel 29 van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2022 L320).

voorbeeld gebruikt om tot de gestelde schemabeheer- en ketenbeheereisen in de ministeriële regeling te komen.

Certificatieschema's voor energietoepassingen worden niet door de Minister goedgekeurd. [*Certificatieschema's die door de Europese Commissie zijn erkend op grond van de richtlijn hernieuwbare energie worden in het Besluit gelijkgesteld aan door de Minister goedgekeurde schema's.*] Europees erkende certificatieschema's moeten door de lidstaten worden erkend. Als een certificatieschema tevens goedkeuring wenst voor andere toepassingen dan energietoepassingen dient wel een aanvraag om goedkeuring bij de Minister te worden ingediend, uitsluitend voor die andere toepassingen.

Dit Besluit is niet van toepassing op biomassa die gebruikt wordt voor hernieuwbare energiebronnen voor vervoer. Implementatie van de richtlijn hernieuwbare energie voor energie voor vervoer heeft plaatsgevonden in titel 9.7 van de Wet milieubeheer en is nader uitgewerkt in het Besluit energie vervoer en de Regeling energie vervoer.

Certificatie en verificatie zijn diensten in het kader van de Dienstenwet waarin de Europese dienstenrichtlijn is geïmplementeerd.¹⁷ Daarom hebben certificerings- en verificatieorganen uit andere lidstaten de mogelijkheid om in Nederland marktdeelnemers te certificeren dan wel verificatie te verrichten.

Voor een specifieke groep biomassa geldt dat er ook andere regelgeving van toepassing is, namelijk de Europese ontbossingsverordening.¹⁸ Deze verordening verbiedt het op de EU-markt brengen van producten die bijdragen aan ontbossing (ook legale ontbossing) en verplicht bedrijven om hun grondstoffen tot op perceelniveau te traceren en de risico's op ontbossing en illegaliteit actief te beheersen. Deze ontbossingsverordening stelt geen aanvullende duurzaamheids-, schemabeheer- of ketenbeheereisen ten opzichte van het Besluit.

6.2 Verhouding tot nationale regelgeving

De relatie van het Besluit tot het Besluit conformiteit dat in werking was sinds 1 januari 2018, is van belang. Met inwerkingtreding van het Besluit wordt het Besluit conformiteit ingetrokken met gebruikmaking van overgangsrecht dat in Hoofdstuk 10 wordt toegelicht.

Het Besluit is pas van toepassing als toepassingsregelingen het Besluit van toepassing verklaren. Voorbeelden van toepassingsregelingen waarin het Besluit van toepassing kan worden verklaard zijn het Rijksinkoopbeleid, de Nationale Investeringsregeling Klimaatprojecten Industrie (NIKI), [*de Demonstratie Energie- en Klimaatinnovatie (DEI+), de Stimuleringsregeling Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++) en de Wet bijmengverplichting groen gas*¹⁹].

¹⁷ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PbEU, L 376).

¹⁸ Verordening (EU) 2023/1115 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2023 betreffende het op de markt van de Unie aanbieden en de uitvoer uit de Unie van bepaalde grondstoffen en producten die met ontbossing en bosdegradatie verband houden, en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 995/2010 (PbEU, L 150).

¹⁹ Kamerstukken ...PM.

7. Toezicht op de naleving en handhaving

In het systeem van borging van de duurzame herkomst van biomassa ligt de nadruk op het privaatrechtelijke systeem van controle middels accreditatie, certificatie en verificatie. Toezicht en handhaving (publiekrechtelijk toezicht) is aanvullend hierop en heeft als doel te controleren of het systeem functioneert zoals bedoeld en waar nodig te corrigeren.

Certificeringsorganen en verificatieorganen zijn de aangewezen partijen die controleren of de marktdeelnemer voldoet aan de eisen die een certificatieschema of het verificatieprotocol stelt. Bij accreditatie wordt getoetst of een certificerings- of verificatieorgaan de betreffende taken onafhankelijk en deskundig kan verrichten. Accreditatie richt zich op het onafhankelijk, onpartijdig deskundig functioneren van certificerings- en verificatieorganen. Als onderdeel van het controlebeleid door de accreditatieinstelling kunnen zowel aangekondigde als onaangekondigde controles bij certificerings- en verificatieorganen plaatsvinden. De certificerings- en verificatieorganen doen op hun beurt audits bij respectievelijk de gecertificeerde marktpartijen en per afzonderlijke biomassalevering. In het geval van certificering maken de gecertificeerde marktpartijen deel uit van een keten van gecertificeerde marktpartijen die zich, in het geval van biomassa, voor een deel in het buitenland zullen bevinden. Certificeringsorganen die in een andere lidstaat zijn gevestigd, kunnen ook audits in Nederland uitvoeren.

Gezien de aard van certificatie en verificatie zal de controle in belangrijke mate administratief zijn. Aangezien aan de biomassa niet te zien is of deze duurzaam is geproduceerd, is een onderzoek van de betreffende biomassa niet zinvol. Er kunnen aanwijzingen zijn dat een claim (middels een certificaat) of verificatieverklaring ten onrechte is afgegeven. In dat geval moet het certificeringsorgaan of het verificatieorgaan dat het certificaat respectievelijk de verklaring heeft afgegeven hier een passende opvolging aan geven.

Aanvullend op het private systeem van controle op geaccrediteerde certificeringsorganen en verificatieorganen door de accreditatie-instelling vindt ook publiekrechtelijk toezicht op de naleving van de in het Besluit gestelde eisen plaats. Het toezicht op de naleving en handhaving zijn te onderscheiden in:

- Het toezicht op certificeringsorganen in hun relatie tot marktdeelnemers. De Nederlandse Emissieautoriteit (NEa)²⁰ zal op grond van de Wm worden aangewezen als toezichthouder en zal bevoegd worden om handhavend op te treden naar de certificeringsorganen. De NEa krijgt de bevoegdheid om een bestuurlijke boete of last onder dwangsom op te leggen. Dit wordt toegelicht in de memorie van toelichting bij PM²¹.
- Toezicht op de marktdeelnemers (in bijvoorbeeld in de [*energie*-], bouw- of chemische sector) moet worden verricht door de instanties die toezicht houden op werking van de naar het Besluit verwijzende toepassingsregelingen.

8. Effecten van het publiekrechtelijk deel van het systeem

Het Besluit bevat regels voor, en stelt eisen aan, de systematiek waarmee de duurzame herkomst van biomassa aangetoond kan worden. Het Besluit is pas van toepassing

²⁰ Kamerstukken 2024/25, 32 813 en 31 239, nr. 1462

²¹ Voorstel van wet...PM

wanneer een toepassingsregeling, zoals een subsidieregeling, het Besluit van toepassing verklaart. Pas op dat moment wordt geëist van marktdeelnemers dat hun biomassa waarvoor de toepassingsregeling geldt, aan de in dit Besluit gestelde eisen voldoet.

Zonder toepassingsregelingen zullen private partijen geen actie ondernemen om aan het Besluit te voldoen. Ter indicatie zijn kosten voor marktdeelnemers uitgewerkt aan de hand van een hypothetische toepassingsregeling die het Besluit van toepassing verklaart.

8.1 Nalevingskosten voor de Rijksoverheid

De uitvoeringskosten voor de Rijksoverheid die voortvloeien uit dit Besluit bestaan uit kosten die gemaakt worden voor de werkzaamheden van de adviescommissie en uitvoering door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (hierna: RVO). De jaarlijkse kosten voor de uitvoering van dit Besluit bedragen in totaal €650.000 per jaar. Deze kosten worden nader gespecificeerd onder uitvoeringskosten adviescommissie en uitvoeringskosten RVO. **Tot 2030 zijn deze kosten met een verdeling 50/50 opgenomen in de reguliere begroting van EZK, directie DCE (artikel 21 *Circulaire Economie*) en EZK, directie Klimaat (dit wordt gedekt binnen de huidige opdrachtenbundel van EZK aan de RVO, deze staat op artikel 31 *Een doelmatige energievoorziening en beperking van de klimaatverandering*).** Door de intrekking van het Besluit Conformiteit komt er ruimte vrij binnen deze opdrachtenbundel waarmee de kosten die de RVO maakt voor het Besluit voor het deel van KGG worden gedekt. Na 2030 wordt bekeken of de verdeling van de kosten nog passend is.

Uitvoeringskosten adviescommissie

De Minister stelt een adviescommissie in om zich te laten adviseren over de vraag of certificatieschema's kunnen worden goedgekeurd. De beoordeling van, en advies over, deze schema's door de adviescommissie wordt uitgevoerd bij een aanvraag om initiële goedkeuring, bij een wezenlijke wijziging van een schema en bij de vijfjaarlijkse herbeoordeling. Daarnaast kan de Minister de commissie om advies vragen in geval van vermeende non-conformiteit.

In de eerste twee jaar na inwerkingtreding van het Besluit bedragen deze kosten €345.000 per jaar. Dit bestaat uit één fte voor een secretaris (ca. €175.000), extern advies t.b.v. de eerste toetsen (ca. €100.000), vergoeding en leges voor de adviescommissie (ca. €60.000) en hosting en onderhoud van de website (ca. €10.000). Vanaf het derde jaar na inwerkingtreding is het externe advies niet langer nodig en bedragen deze kosten €245.000 per jaar. De totale kosten voor de adviescommissie geraamd over vijf jaar bedragen €1.425.000,- (indexjaar 2025).

Uitvoeringskosten RVO

De Minister is stelselverantwoordelijke en heeft de RVO gemandateerd als uitvoerder van het Besluit. Werkzaamheden die daarbij horen zijn het geven van voorlichting over het stelsel aan schemabeheerders, marktpartijen en medeoverheden, het ondersteunen van opstellers van toepassingsregelingen bij het aansluiten bij het Besluit, beleidsondersteuning voor de uitwerking van de richtlijn hernieuwbare energie in het Nederlandse kader, het erkennen van verificatieorganen, het beheren van het algemene deel van het verificatieprotocol, het inpassen van toepassingsregelingen in het verificatieprotocol met specifieke modules, het goedkeuren van certificatieschema's en het uitgeven van beschikkingen. De RVO heeft een signaalfunctie, doet verbetervoorstellen en geeft (binnen de uitvoering) juridisch advies.

De RVO is hiermee de schakel tussen beleid, advisering en de praktijk. De kosten hiervoor bedragen €302.000,- per jaar. De totale uitvoeringskosten voor de RVO, geraamd over vijf jaren, bedragen €1.510.000,- (indexjaar 2025).

8.2 Nalevingskosten voor het bedrijfsleven

Het Besluit heeft zelf geen directe gevolgen voor het bedrijfsleven. Het bepaalt de wijze waarop wordt getoetst of certificatieschema's voldoen aan de duurzaamheidseisen en in de ministeriële regeling wordt bepaald welke eisen dat zijn. Het Besluit kan van toepassing worden op gesubsidieerde en gereguleerde stromen biomassa die gebruikt worden in de sectoren energie, bouw en chemie. Voorwaarde is wel dat deze regelingen zelf het Besluit van toepassing verklaren. Op deze wijze gaan deze regelgeving en vraagcreatie hand in hand. Hierbij geldt dat in de toepassingsregelingen beleidsruimte bestaat om kleine bedrijven of kleine stromen biomassa uit te zonderen van het Besluit.

Om toch een beeld te geven van de verwachte gevolgen voor het bedrijfsleven van het Besluit wordt hieronder beschreven om welke toepassingsregelingen het gaat, en hoeveel marktpartijen dit dan zou raken. Daarna wordt ingegaan op de mogelijke meerprijs van duurzaam gecertificeerde biomassa ten opzichte van niet gecertificeerde biomassa.

[Energie

Het meest relevante toepassingsinstrument binnen de energiesector is de regeling Stimulering Duurzame Energieproductie en Klimaattransitie (SDE++). Bedrijven die een project uitvoeren met een biomassacomponent moeten nu voldoen aan de RED. Inwerkingtreding van het Besluit verandert dit niet en is hierop geen aanvulling, het Besluit levert dus geen aanvullende lasten voor marktpartijen in de energiesector. In 2024 was er in de SDE++ 11,5 miljard Euro beschikbaar, waarvan uiteindelijk 7 miljard Euro is goedgekeurd, verdeeld over 640 projecten.²² Een deel van deze projecten heeft een relatie met biomassa:

Categorie	Goedgekeurde aanvragen	Subsidiebedrag (miljoen €)
Biomassavergisting (lage temperatuur)	22	45
Biomassaverbranding	4	122
Biomassavergisting (hernieuwbaar gas)	174	857
Biomassavergisting (gecombineerde opwekking)	21	36
Totaal	221	1.060

In 2024 waren dit 221 bedrijven. In 2025 en in 2026 is er een bedrag van 8 miljard Euro beschikbaar.]

Bouwmaterialen

Voor de Bouwsector zijn er twee relevante subsidieregelingen die volgen uit de Nationale Aanpak Biobased Bouwen (NABB) en is er het Rijksinkoopbeleid voor duurzaam hout.

De NABB richt zich op het bouwen van ketens van boer tot bouwer in Nederland en de opschaling van de markt voor biogebaseerde bouwmaterialen. Enkele specifieke doelen

²² RVO Resultaten SDE 2024 - [link](#)

voor 2030 zijn het opzetten van tenminste 25 producerende ketens van boeren, verwerkers en bouwers, tenminste 50.000 hectare vezelgewassen in Nederland bestemd voor de bouw, een verwerkingscapaciteit van tenminste 400.000 ton vezels per jaar, minimaal 20 uitontwikkelde marktrijpe gewas-productcombinaties en minimaal 30 biobased bouwconcepten waarvan 30-45% biobased.²³ Om deze doelen te bereiken is tot en met 2025 €25mln beschikbaar en daarna tot en met 2030 nog eens €175mln. Om deze doelen te halen wordt gebruik gemaakt van bestaande subsidieregelingen om woningen te verduurzamen en daarbij biobased alternatieven aanvullend te stimuleren. Geschikte instrumenten hiervoor zijn de Investeringsubsidie duurzame energie en energiebesparing (ISDE), Subsidieregeling verduurzaming voor verenigingen van eigenaars (SVVE) en Subsidieregeling Verduurzaming en Onderhoud Huurwoningen (SVOH). In de aanpak wordt specifiek verwezen naar de duurzame productie van biomassa o.b.v. het Duurzaamheidskader biograndstoffen en het aantonen hiervan met een certificaat.

Het Rijksinkoopbeleid voor duurzaam hout heeft de Rijksoverheid invloed op de markt, bijvoorbeeld via Rijkswaterstaat en het Rijksvastgoedbedrijf als opdrachtgever. In het Rijksinkoopbeleid zijn inkoop-eisen vastgelegd. Momenteel geldt voor hout een regime waarbij hout moet voldoen aan specifieke duurzaamheidseisen, vastgelegd in de TPAS. Deze worden vervangen door de eisen in de ministeriële regeling. De eisen hiervoor zijn terug te vinden in de MVI-criteriatool.²⁴ Eisen met een verwijzing naar de TPAS worden vervangen door eisen met een verwijzing naar de ministeriële regeling. Eisen met een biobased component (niet zijnde hout) verwijzen ook naar het Besluit. Via deze route stimuleert de Rijksoverheid de markt voor aantoonbaar duurzame biomassa als launching customer. Er bestaat geen overzicht van de volumestromen biomassa die via het Rijksinkoopbeleid ingekocht worden.

Chemie

Een relevant toepassingsinstrument binnen de chemiesector is de regeling Demonstratie Energie- en Klimaatinnovatie (DEI+). De regeling kende in 2025 vier categorieën met de volgende budgetten:

Categorie	Totaal budget (miljoen Euro)
Energie- en Klimaatinnovatie	175
Vergassing van reststromen	109
Aardgasloze gebouwde omgeving	6
Circulaire economie	80
Totaal	370

Een analyse van 10 jaar DEI+ subsidie laat zien dat er de laatste jaren ongeveer 175 projecten per jaar lopen met 200-280 MKB-ers, 100-150 grootbedrijven en een aantal kennisinstellingen en (semi-)overheden.²⁵ Wanneer ondernemers wordt gevraagd welke resultaten zijn bereikt met het DEI+ project antwoordt 13% dat zij dit deden met oog op biobased productie en 48% om verminderd gebruik van fossiele brandstoffen te realiseren. Slechts 4% van de ondervraagden noemde certificering als uitdaging tijdens de uitvoering van het DEI+ project.

²³ Nationale Aanpak Biobased Bouwen - [link](#)

²⁴ MVI Criteria tool - [link](#)

²⁵ RVO (2024) 10 jaar Nederlandse innovatie met de DEI+ - [link](#)

Verschil in kosten tussen aantoonbaar duurzaam en niet duurzame biomassa

Om een beeld te vormen over de eventuele meerprijs van aantoonbaar duurzame biomassa is een bureaustudie uitgevoerd. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen bosbiomassa en agrarische biomassa.

Bosbiomassa

ProBos heeft in 2015 een studie uitgevoerd waar een beeld wordt geschetst van de verschillen tussen aantoonbaar duurzaam en niet duurzaam hout. De omvang van de studie is onvoldoende om statistische conclusies te trekken, maar algemeen wordt geconcludeerd:²⁶

- In de Grond- Weg en Waterbouw (GWW) is tropisch gezaagd hardhout met certificaat tot 30% duurder. Voor naaldhout en gematigd loofhout is dit verschil er niet of is dat veel kleiner. ProBos stelt: *Als gevolg van dit zeer kleine prijsverschil bij gezaagd naaldhout en gezaagd gematigd loofhout wordt in veel gevallen ook hout met een certificaat voor duurzaam bosbeheer aan particulieren geleverd zonder dat ze erom vragen;*
- In de Burger- en Utiliteitsbouw (BenU) ligt de prijs voor gecertificeerd tropisch gezaagd hardhout afhankelijk van de soort en afmeting 0-20% hoger.

In het Rijksinkoopbeleid is het sinds 2008 staande praktijk dat om duurzaam geproduceerd hout wordt gevraagd bij aanbestedingen.

Agrarische biomassa

Voor agrarische biomassa geldt (op basis van de RED III) een lichter pakket aan eisen waaraan moet worden voldaan om de duurzame herkomst aan te tonen (ten opzichte van het eisenpakket voor bosbiomassa). De verwachting is dat een eventueel prijsverschil afwezig is of zal zitten in de meerkosten van certificatie vanaf de bron, door de keten tot aan de gebruiker. Deze kosten zijn hieronder uitgewerkt.

Kosten van certificering door de keten

Wanneer een toepassingsinstrument verwijst naar het Besluit en het daarmee van toepassing verklaart, zijn er verschillende partijen die kosten maken respectievelijk baten ontvangen. Dit zijn beheerders van certificatieschema's, certificeringsorganen, verificatieorganen en marktdeelnemers.

De kosten voor beheerders van certificatieschema's, certificeringsorganen en verificatieorganen zijn niet verder uitgewerkt in dit hoofdstuk. Dit heeft twee redenen. Allereerst zullen deze partijen alleen opereren binnen het Besluit als zij hier ook een markt in zien. Het Besluit verplicht deze partijen niet deze kosten te maken; het is een private afweging. De kosten die deze partijen maken zijn kosten om hun schema's te laten goedkeuren of erkend te worden. Daarnaast zijn het grotendeels kosten die deze partijen al moeten maken zonder dit Besluit. Voor de meeste beheerders van certificatieschema's is accreditatie van hun certificeringsorganen bijvoorbeeld al een vereiste. Deze partijen werken dus al met geaccrediteerde certificeringsorganen. Dit Besluit zal alleen certificatieschema's goedkeuren die werken met geaccrediteerde certificeringsorganen.

De kosten voor marktdeelnemers zijn wel relevant. Zoals hierboven beschreven zijn er grote verschillen tussen de sectoren energie, bouw en chemie, met veel verschillende

²⁶ ProBos (2015) Marktvrage, beschikbaarheid en prijs van aantoonbaar duurzaam geproduceerd tropisch hout - [link](#) 29

typen toepassingsregelingen. Daarbij komt ook het grote verschil tussen de typen biomassa en de partijen die daarmee werken. Er zitten grote verschillen tussen bosbeheerders en partijen die werken met reststromen. Om toch enig inzicht in de kosten voor marktdeelnemers te schetsen is hieronder beschreven welke nalevingskosten een MKB-bedrijf met ongeveer 25 fte werknemers maximaal zal maken wanneer dit bedrijf gebruik wil maken van een subsidieregeling die dit Besluit van toepassing heeft verklaard. Voor deze kosten geldt daarbij wel dat wanneer het een groter bedrijf betreft de *absolute* kosten zullen toenemen maar de *relatieve* kosten omlaag gaan.

Activiteit	Aantal	Eenheid	Kosten per eenheid (€)	Totaal
<i>Initiële kosten om gecertificeerd te kunnen worden</i>	80	Uur	€68*	€5440
Totale eenmalige kosten				€5440
<i>Onderhoudskosten om gecertificeerd te blijven (leidinggevende)</i>	16	Uur per jaar	€90**	€1440
<i>Onderhoudskosten om gecertificeerd te blijven (administratief)</i>	64	Uur per jaar	€46**	€2944
<i>Jaarlijkse beoordeling door certificeringsorgaan</i>	1	1	€2500	€2500
<i>Jaarlijkse afdracht aan schemabeheerder</i>	1	1	€1000	€1000
Totale structurele kosten				€7884

* Intern uurtarief voor leidinggevende medewerker gesteld op €77/u, intern uurtarief voor administratief personeel gesteld op €39/u (Handboek regeldruk, jaar 2020). Bij beiden is 17,5% opgeteld i.v.m. geschatte inflatie. Geschatte verdeling 5 dagen leidinggevende en 5 dagen administratief medewerker; gemiddeld betreft dat €68 per uur.

** Zie * voor uurtarief. Geschatte verdeling 2 dagen leidinggevende en 8 dagen administratief medewerker.

Activiteit	Toelichting
<i>Initiële kosten om gecertificeerd te kunnen worden</i>	Afhankelijk van de omvang van het bedrijf wordt geschat dat een bedrijf 10-30 dagen kwijt is aan inzet. Bijvoorbeeld om een Kwaliteitsboek op te stellen, administratie aan te passen, etc. Genoemde kosten zijn gezet op 10 dagen voor een gemiddeld MKB bedrijf*. Dit is inclusief de inzet van een consultant, omdat dit optioneel is en met deze extra uitgaven de (interne) kosten omlaag gaan.
<i>Onderhoudskosten om gecertificeerd te kunnen blijven</i>	Afhankelijk van de omvang van het bedrijf wordt geschat dat een bedrijf 10-30 dagen kwijt is aan inzet. Dit gaat bijvoorbeeld om aanvullende administratieve handelingen die gedaan moeten worden om gecertificeerd te kunnen blijven. Genoemde kosten zijn gezet op 10 dagen voor een gemiddeld MKB bedrijf.
<i>Jaarlijkse beoordeling door certificeringsorgaan</i>	Voor kleine bedrijven kost dit naar schatting €2.500,-. Voor grotere bedrijven met bijvoorbeeld meerdere locaties loopt dit op, maar zijn schaalvoordelen van toepassing waardoor de relatieve kosten lager uitvallen

<i>Jaarlijkse afdracht aan de schemabeheerder</i>	Bedrag is afhankelijk van de omzet en varieert (tussen de €400,- tot €1.500,-.
---	--

De inschatting is dat bovenstaand rekenvoorbeeld een maximaal plafond aangeeft dat representatief is voor ongeveer 80% van de MKB-bedrijven in Nederland die gecertificeerd zouden willen worden vanwege het Besluit. Voor kleinere en heel grote bedrijven zal dit anders uitpakken. Voor kleinere bedrijven geldt dat de absolute kosten lager zijn, bijvoorbeeld door groeps-certificering en eenvoudiger processen. Voor grote bedrijven zal het bedrag in absolute zin hoger uitvallen, daar staan schaalvoordelen tegenover die de relatieve kosten lager maken.

Voor producenten van biomassa geldt dat zij ook gecertificeerd moeten zijn. De gehele keten moet immers worden gecertificeerd. Via groeps-certificering kunnen de kosten voor bijvoorbeeld boeren hiervoor heel laag worden gehouden. Geschat wordt dat dit een kostenreductie van 90 tot 100% zal zijn.

Het zal zelden gebeuren dat bedrijven aanvullende (naast de hierboven genoemde) financiële lasten zullen hebben als gevolg van dit besluit. In tegenstelling tot 10 à 20 jaar geleden werken bijna alle bedrijven met software waarin veel gegevens al worden bijgehouden en zullen er geen aparte systemen aangeschaft hoeven te worden om gecertificeerd te kunnen worden. Bedrijven hoeven bovendien geen andere machines of apparatuur aan te schaffen vanwege dit Besluit. Dit Besluit helpt bedrijven om aantoonbaar te maken dat zij met duurzame biomassa werken.

Wat betreft personeel stelt dit Besluit eisen aan de kwalificaties van auditoren. Dit geldt alleen voor schemabeheerders, maar niet voor marktpartijen. Deze vereisten worden op dit moment al gesteld voor schemabeheerders. Het Besluit verandert daar niets aan. Het Besluit heeft wel gevolgen voor de kosten voor accreditatie die verificatieorganen moeten maken als zij hun diensten willen aanbieden. Deze partijen zullen geaccrediteerd moeten worden voor een door de Minister aangewezen verificatieprotocol. Indien een verificatieorgaan nog helemaal geen accreditatie heeft kan dit oplopen tot €30.000 – 50.000,-. Dit zijn eenmalige kosten. In de meeste gevallen kunnen de verificatieorganen hun bestaande accreditatie uitbreiden en zullen de daarmee gepaard gaande kosten aanzienlijk minder zijn.

8.3 Milieueffecten

Het Besluit beoogt te waarborgen dat het stimuleren van biomassa duurzaam plaatsvindt zonder dat dit leidt tot negatieve milieueffecten. Het Besluit beoogt, in combinatie met de eisen in de ministeriële regeling, te borgen dat biomassa in de sectoren energie, bouw en chemie van duurzame herkomst is, indien dit door de overheid gereguleerde of gestimuleerde biomassa betreft.

Specifieke (milieu)thema's die door middel van het Besluit worden beïnvloed zijn genoemd in paragraaf 5.1, waar de duurzaamheidseisen worden toegelicht. Uitwerking van deze eisen vindt plaats in de ministeriële regeling.

Het milieueffect van dit Besluit volgt uit van toepassing verklaren daarvan door toepassingsregelingen. De Rijksoverheid stimuleert en reguleert stromen biomassa, zoals het Rijksinkoopbeleid en subsidiestromen als de SDE++ en DEI+. Gezamenlijk betreft dit aanzienlijke stromen biomassa, waaraan via het Besluit eisen kunnen worden

gesteld aan de duurzame herkomst daarvan. Dat heeft effect door de hele keten, van eindgebruiker tot aan de productielocatie. Zo draagt het Besluit bij aan een uniforme en eenduidige set eisen richting de markt, met als gevolg dat hier en elders de milieu-impact wordt geminimaliseerd bij de productie van biomassa en biomassa op de lange termijn geproduceerd kan blijven worden.

9. Advies en consultatie

9.1 MKB-toets

Ten behoeve van dit Besluit heeft er een MKB-toets plaatsgevonden. In de vorm van een panelgesprek met zeven MKB-bedrijven. De bijeenkomst vond plaats met vertegenwoordigers van bedrijven uit verschillende delen van de waardeketen (leverancier, handelaar en gebruiker). Dit panelgesprek heeft geleid tot waardevolle inzichten met betrekking tot de uitvoerbaarheid en werkbaarheid van het Besluit. Hieronder staan de aandachtspunten die terugkwamen uit dit panelgesprek, inclusief een eerste reactie van de regering.

Gebrek aan uniformiteit in duurzaamheidseisen / certificeringseisen.

De bedrijven gaven aan dat er op dit moment op verschillende manieren gevraagd wordt naar de duurzaamheid en / of herkomst van biomassa. Met name grotere internationale klanten hanteren verschillende duurzaamheidseisen. Deze zijn bovendien vaak niet onderhandelbaar.

Reactie regering

De regering heeft begrip voor de vragen met betrekking tot de verschillende vormen en gradaties van duurzaamheidseisen en certificaten die gevraagd worden. Het doel van dit Besluit is ook juist om uniformiteit aan te brengen in de duurzaamheidseisen die aan biomassa gesteld worden. Door duurzaamheidseisen te stellen die ongeacht de toepassing ([*energie*], bouw of chemie) worden ingezet wordt het voor marktdeelnemers binnen die sectoren duidelijk waar zij aan moeten voldoen. Ook de manier waarop de herkomst aangetoond kan worden, via certificering of verificatie, is hiermee gelijkgesteld. Het is niet zo dat het Besluit leidt tot een stelsel wat in de breedte deze (industriële) klanteisen vervangt of hier invulling aan geeft.

Praktisch lastig uitvoerbaar voor kleinere leveranciers

De deelnemers aan de MKB-toets gaven aan dat biomassa-ketens vaak uit veel verschillende leveranciers bestaan, met kleine volumes biomassa. Hierdoor verwachten zijn certificering tot op het niveau van individuele leveranciers in de praktijk lastig uitvoerbaar zal zijn. Deze kleinere leveranciers zijn vaak afhankelijk van grote afnemers. Die op hun beurt weer geen of andere duurzaamheidseisen stellen.

Reactie regering

De regering heeft begrip voor de zorgen over de praktische uitvoerbaarheid voor kleinere leveranciers en boeren. Om gecertificeerd te worden moeten marktpartijen aan de gestelde eisen voldoen. Het certificaat is tenslotte een bewijs van vertrouwen, en die bewijslast is nodig door de gehele keten. Desalniettemin kan het inderdaad zo zijn dat het voor kleinere leveranciers of boeren in de praktijk lastig is om aan deze eisen te voldoen. De regering onderzoekt daarom manieren om binnen het stelsel van certificering en verificatie het voor kleinere partijen praktisch uitvoerbaar te maken. Dit dient tegelijk eenzelfde mate van vertrouwen te scheppen over de gehele keten. Dit kan in sommige gevallen via groeps-certificering; waarbij een eerste inzamelaar in een keten gecertificeerd is namens een groep kleinere leveranciers. Daarnaast onderzoekt de

regering of het mogelijk is om een ondergrens te stellen aan gebruikers van kleinere stromen biomassa.

Vraagcreatie

De deelnemende bedrijven zien nut en noodzaak van duurzaamheidseisen in, maar geven aan dat dit wel gepaard moet gaan met vraagcreatie naar biobased producten. De meeste innovatieve biobased bedrijven bevinden zich nog in de opschalingsfase. Ze hebben een beperkte schaalgrote, vaak hogere kosten dan fossiele concurrenten en onzekerheid over de toekomstige afname van hun producten.

Reactie regering

De regering erkent de noodzaak voor maatregelen die leiden tot meer vraagcreatie naar biobased producten. Hierbij dient wel benadrukt te worden dat dit Besluit pas van toepassing is wanneer een maatregel of subsidie-instrument naar het Besluit verwijst. De duurzaamheidseisen zullen dus altijd gepaard gaan met vraagcreatie. Daarnaast zet de regering zich op Europees niveau actief in voor Europese maatregelen die het verplichten om een minimumpercentage biobased te gebruiken.

Lokale Biomassa

Tijdens het panelgesprek is gesproken over de mogelijke milieurisico's van lokale (in Nederland geteelde) biomassa. Daarbij is de vraag gesteld of op basis van de huidige Nederlandse wet- en regelgeving de risico's van lokale biomassa niet al genoeg afgedekt zijn. Hier is ook gevraagd welke mogelijkheden er zijn voor uitzondering van bepaalde stromen van lokale biomassa.

Reactie regering

De risico's zijn met alleen voldoen aan Nederlandse wet- en regelgeving niet voldoende afgedekt. Een voorbeeld hiervan is het Nederlands bosbeheer. Hierbij is onlangs gebleken dat de Nederlandse wet- en regelgeving niet voldoende zijn om de eisen die de RED III stelt af te dekken voor bosbiomassa. Het is daarmee niet mogelijk om generiek te stellen dat bosbiomassa uit Nederland voldoet aan de duurzaamheidscriteria die volgen uit het Besluit. Toepassingsinstrumenten (zoals subsidieregelingen) kunnen er overigens wel voor kiezen om bepaalde homogene laag-risico stromen (zoals rioolslib) toe te laten via verificatie. Het op voorhand uitsluiten van lokale biomassa-stromen omdat ze afkomstig zijn uit Nederland of Europa is overigens niet toegestaan in verband met mondiale handelsafspraken.

Kosten van certificering

De deelnemende bedrijven verwachten dat certificering gepaard zal gaan met extra kosten. Hierbij is de verwachting uitgesproken dat grotere bedrijven de kosten kunnen absorberen in de schaalgrootte, voor kleinere bedrijven geldt dat niet.

Reactie regering

De regering heeft begrip voor de zorgen met betrekking tot de extra kosten die met certificering gepaard gaan. Het Besluit, en daarmee duurzaamheidseisen, zal echter altijd hand in hand gaan met subsidies of andere maatregelen die leiden tot extra vraagcreatie. De kosten die gepaard gaan met certificering dienen daarom altijd bekeken te worden in samenhang met de toegang tot nieuwe markten of het verkrijgen van financiering via subsidies.

Ongelijk speelveld

Tijdens de MKB-toets is aangegeven dat er op twee manieren een ongelijk speelveld ontstaat. 1) Door het stellen van duurzaamheidseisen aan biomassa voor de sectoren

energie, bouw en chemie, maar niet voor bijvoorbeeld voedsel en veevoeder, terwijl het om dezelfde grondstof kan gaan. En 2) door het stimuleren van biomassa voor energietoepassingen via bijvoorbeeld de SDE++. Het gebruik van biomassa voor energie wordt hierdoor wel gestimuleerd, terwijl bedrijven die dezelfde grondstof willen gebruiken voor materialen hier minder of geen subsidie voor ontvangen.

Reactie regering

De regering erkent dat er op dit moment een ongelijk speelveld ontstaat. Het doel van het Besluit is ook om het dit ongelijk speelveld weg te nemen, in ieder geval tussen de sectoren energie, bouw en chemie. Met betrekking tot het stimuleren van het gebruik van biograndstoffen erkent de regering dat dit probleem al langer speelt. Dit is een van de redenen dat stimulering van laagwaardige toepassing van biograndstoffen (zoals elektriciteit) binnen de SDE++ afgebouwd wordt en er wordt gestuurd op vraagcreatie in de sectoren bouw en chemie (zie kopje *Vraagcreatie*).

9.2 Internetconsultatie

PM Het Besluit is in ontwerp gepubliceerd met het oog op internetconsultatie in de periode van PM datum tot en met PM datum. Er zijn in totaal PM aantal reacties ontvangen, waarvan PM aantal openbaar. Reacties zijn afkomstig van PM soort instanties.

9.3 Toetsing op handhaafbaarheid, uitvoerbaarheid en fraudebestendigheid

PM – loopt parallel aan internetconsultatie

9.4 Advies van het Adviescollege Toetsing Regeldruk

PM – loopt parallel aan internetconsultatie

9.5 Stakeholderconsultatie

Tevens is het ontwerpbesluit voor advies aangeboden aan de Raad voor Accreditatie om een reactie te geven. In dit hoofdstuk wordt kort ingegaan op deze reacties en wordt vermeld in hoeverre naar aanleiding daarvan wijzigingen hebben plaatsgevonden in de artikelen en de nota van toelichting.

10. Overgangsrecht en inwerkingtreding

[Aanvullen na uitsluitsel over keuze van bedrijven met SDE-beschikking bij- en meestook over aanpassing beschikking]

Het beoogde moment van inwerkingtreding van het Besluit is (1 januari 2027). In het Besluit is ook een bepaling inzake overgangsrecht opgenomen. Voor de bedrijven die in het bezit zijn van beschikkingen op grond van het Besluit conformiteit, geldt dat zij de keuze krijgen om beschikkingen te laten aanpassen met een verwijzing naar de richtlijn hernieuwbare energie of dat zij hun beschikking ongewijzigd willen laten. In het laatste geval blijft het Besluit conformiteit voor die beschikkingen nog in werking totdat die zijn uitgewerkt.

Artikelsgewijs

Artikel 1 Begripsbepalingen

accreditatieverordening

In verordening 765/2008 is de volgende begripsomschrijving opgenomen: een formele verklaring van een nationale accreditatie-instantie dat een conformiteitsbeoordelingsinstantie voldoet aan de eisen die zijn bepaald door geharmoniseerde normen en, indien van toepassing, aanvullende eisen, zoals die welke zijn opgenomen in de relevante sectorale regelingen, om een specifieke conformiteitsbeoordelingsactiviteit te verrichten.

De accreditatie wordt in Nederland gedaan door de Stichting Raad voor Accreditatie te Utrecht. Normaliter voert de Raad voor Accreditatie op verzoek van een certificeringsorgaan een initiële beoordeling uit. Indien het certificeringsorgaan voldoet aan de voor accreditatie geldende eisen, te weten onafhankelijkheid, onpartijdigheid en competentie, zal de Raad voor Accreditatie daarna, gedurende de periode waarvoor de accreditatie geldt, regelmatig beoordelen of aan deze eisen blijvend wordt voldaan. Indien tijdens een herbeoordeling blijkt dat de betreffende instelling niet (meer) voldoet, kan de Raad besluiten de accreditatie te schorsen of in te trekken. Accreditatie kan ook worden gedaan door de nationale accreditatie-instantie van een andere lidstaat.

De begripsomschrijvingen van 'biomassa', 'agrarische biomassa' en 'bosbiomassa' zijn overgenomen van de richtlijn hernieuwbare energie.

biomassa

De begripsomschrijving van 'biomassa' in artikel 2, punt 24, van de richtlijn hernieuwbare energie luidt: de biologisch afbreekbare fractie van producten, afvalstoffen en residuen van biologische oorsprong uit de landbouw, met inbegrip van plantaardige en dierlijke stoffen, de bosbouw en aan verwante bedrijfstakken, met inbegrip van de visserij en de aquacultuur, alsmede de biologisch afbreekbare fractie van afval, met inbegrip van industrieel en huishoudelijk afval van biologische oorsprong.

certificaat

Dit is het document dat na certificatie aan een marktdeelnemer wordt afgegeven door een certificeringsorgaan dat werkt op grond van een overeenkomst met een schemabeheerder. De definitie is afgeleid van 'certificaat' in artikel 2, onder 4, van uitvoeringsverordening 2022/996. Een certificaat houdt in dat er een gerechtvaardigd vertrouwen is dat de marktdeelnemer in staat is de daarin gespecificeerde categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte te produceren, invoeren, leveren of toe te passen in overeenstemming met de duurzaamheidseisen, die daarop van toepassing zijn, zonder dat elke levering biomassa specifiek gecontroleerd hoeft te worden. Elke marktdeelnemer in de keten die duurzame biomassa in zijn bezit heeft, moet gecertificeerd zijn.

certificatie

Op grond van artikel 11a.2 van de Wm kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld ter bevordering van de kwaliteit van aangewezen werkzaamheden en ter bevordering van de integriteit van degenen die deze werkzaamheden uitvoeren. Deze regels moeten nodig zijn in verband met de bescherming van het milieu. Eén van de werkzaamheden in dit besluit is certificatie; het afgeven, wijzigen, schorsen, intrekken of weigeren van certificaten. Deze aspecten zijn privaatrechtelijke handelingen door het certificeringsorgaan.

certificatieschema

Certificatie geschiedt op grond van een certificatieschema, een set van normdocumenten en ICT-voorzieningen waarin is beschreven hoe de productieprocessen beoordeeld worden en op grond waarvan wordt gecertificeerd dat marktdeelnemers voldoen aan de eisen en voorschriften. Schemabeheerders ontwikkelen en beheren dergelijke schema's die worden gebruikt om te beoordelen of de productieprocessen van biomassa zodanig zijn dat die leiden tot duurzaam geproduceerde biomassa.

certificeringsorgaan

Dit is een onafhankelijke rechtspersoon die certificatie verricht op basis van een certificatieschema. Het certificeringsorgaan verricht controles (audits) bij marktdeelnemers (zoals producenten van biomassa of inzamelaars van afvalstoffen) en reikt aan hen certificaten uit indien is gebleken dat de marktdeelnemers met biomassa handelingen kunnen verrichten op een wijze die voldoet aan de daarop van toepassing zijnde eisen. Certificeringsorganen moeten integriteitsregels en -procedures vaststellen om te waarborgen dat ze volledig onafhankelijk zijn van de marktdeelnemers die worden gecertificeerd op grond van het certificatieschema waarvoor het certificeringsorgaan werkt.

duurzaamheidseisen

Duurzaamheidseisen zijn milieueisen die in de ministeriële regeling gesteld worden en waaraan een certificatieschema en een verificatieprotocol moeten voldoen, met het oog op de productie en het verhandelen van duurzame biomassa.

energietoepassingen

In dit besluit worden de volgende energietoepassingen in de richtlijn hernieuwbare energie bedoeld: elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, zelfverbruik van dergelijke elektriciteit en het gebruik van hernieuwbare energie in de verwarmings- en koelingssector. Energietoepassing in de vervoersector valt buiten het bereik van dit besluit.

schemabeheerder en goedkeuring

Een schemabeheerder is een rechtspersoon die één of meer certificatieschema's ontwikkelt en beheert. Deze schema's kunnen voor goedkeuring aan de Minister worden voorgelegd. Goedkeuring kan ook worden aangevraagd voor een bepaalde categorie biomassa met een bepaalde reikwijdte in een schema. De reikwijdte kan zijn de geografische regio, het type grondstof of product. Met goedkeuring is bepaald dat het gehele schema of gedeeltelijk, voor een bepaalde categorie biomassa met een bepaalde reikwijdte in dat schema, aan de duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen voldoet. Indien het een certificatieschema voor energietoepassingen betreft waarvoor een erkenning op grond van de richtlijn hernieuwbare energie is afgegeven, geeft de Minister van Infrastructuur en Waterstaat geen goedkeuring op grond van dit besluit af.

Europees erkend certificatieschema

Dit is een vrijwillig (privaatrechtelijk) certificatieschema dat de Europese Commissie op grond van artikel 30, vierde lid, van de richtlijn hernieuwbare energie heeft erkend en waarmee wordt voldaan aan de in artikel 29, tweede tot en met zevende en tiende lid, van de richtlijn hernieuwbare energie opgenomen duurzaamheidseisen en broeikasgasemissiereductie-eisen.

ketenbeheereisen

Dit is een samenstel van regels, procedures en documenten, aantoonbaar op bedrijfsniveau, waarmee een koppeling gemaakt wordt tussen de bron van de biomassa en het punt in de keten waar een claim gemaakt wordt over de biomassa.

marktdeelnemer

De begripsomschrijving is afgeleid van die in artikel 2, onder 11, van uitvoeringsverordening 2022/996, welke luidt: een producent van grondstoffen, een inzamelaar van afvalstoffen en residuen, een beheerder van installaties voor de verwerking van grondstoffen tot uiteindelijke brandstoffen of tussenproducten, een beheerder van installaties voor de productie van energie (elektriciteit, verwarming of koeling), of enige andere beheerder, onder meer van opslaginstallaties, of handelaren die fysieke grondstoffen of brandstoffen bezitten, mits zij informatie verwerken over de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiekenmerken van die grondstoffen of brandstoffen.

Verwijzingen naar energietoepassingen ontbreken in de definitie in artikel 1.

schemabeheereisen

Deze eisen worden afgeleid van de eisen in uitvoeringsverordening 2022/996 en zullen in een ministeriële regeling worden opgenomen. Dat zijn algemene voorschriften over governance, interne controle, klachtenprocedures en transparantie van vrijwillige systemen. Daarnaast worden eisen gesteld aan het auditproces, de auditreikwijdte, de kwalificaties van de auditors en het toezicht op audits.

verificatie, verificatieorgaan, verificatieverklaring en verificatieprotocol

Verificatie houdt in dat door een verificatieorgaan beoordeeld wordt of de biomassa en de productie ervan in overeenstemming zijn met de ketenbeheer- en duurzaamheidseisen die zijn neergelegd in het verificatieprotocol en die resulteert in een verificatieverklaring van het verificatieorgaan aan een marktdeelnemer. Verificatie zal nodig zijn voor leveringen van biomassa die niet gecertificeerd zijn. Certificatie zal voor bepaalde toepassingen van biomassa een te zwaar instrument zijn.

Artikel 2 Toepassingsbereik

Het Besluit is van toepassing waar dat in relatie tot subsidieregelingen en in andere wettelijke regelingen [*, zoals de Demonstratie Energie- en Klimaatinnovatie (DEI+),*] wordt bepaald. Het Besluit zal niet van toepassing zijn op vloeibare en gasvormige biomassa (biobrandstof) voor vervoer. Daarop is het Besluit energie vervoer van toepassing (wegvervoer en binnenvaart) dat is gebaseerd op artikel 9.7.4.2 (vloeibare biobrandstof) en artikel 9.7.4.3 (gasvormige biobrandstof) van de Wm. Het Besluit zal vooralsnog ook niet van toepassing worden verklaard op biomassa voor papier, textiel en de voedselproductie.

Artikel 3 Goedkeuring certificatieschema

Eerste lid

Het eerste lid betreft de goedkeuring door de Minister van certificatieschema's voor andere toepassingen dan energietoepassingen. Daarbij kan gedacht worden aan materiaaltoepassingen, zoals in de chemie en de bouw. Voor deze toepassingen bestaat nog geen Europese regelgeving zoals de richtlijn hernieuwbare energie voor energietoepassingen. Indien een schema zowel voor energietoepassingen als voor andere toepassingen geldt, ziet de goedkeuring door de Minister alleen op het deel van het schema dat over niet-energietoepassingen gaat.

De certificatieschema's voor andere dan energietoepassingen voldoen aan de krachtens dit besluit vastgestelde duurzaamheids-, ketenbeheer-, en schemabeheereisen. Indien een schema niet aan de duurzaamheidseisen voldoet, maar wel het doel van die eisen op een andere manier bereikt, dan is dat acceptabel maar dient te worden onderbouwd. Het is mogelijk dat een schema slechts aan een deel van de duurzaamheidseisen hoeft te voldoen, bijvoorbeeld als het schema uitsluitend één categorie biomassa, één geografische regio of één product (een bepaalde scope) betreft. De beoordeling vindt plaats op een samenstel van relevante eisen, waarna de conclusie wordt getrokken of

het schema voor de betreffende scope voldoet. Een schema wordt voor de categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte waarvoor goedkeuring is aangevraagd, voor het aangevraagde deel al dan niet goedgekeurd.

Tweede tot en met vijfde lid

De Minister kan zich laten adviseren door een door hem ingestelde adviescommissie. De adviescommissie stelt ten behoeve van de advisering een toetsingsprotocol op. Dat is een openbaar protocol dat de procedure van toetsen van de certificatieschema's bevat zoals bijvoorbeeld de beoordelingswijze, termijnen van besluitvorming, eventuele momenten van externe inbreng en mogelijk ook zelfevaluatief formulieren.

Er geldt een beslistermijn van 36 weken, ook als geen advies wordt gevraagd. In het geval advies wordt gevraagd, wordt verwacht dat de adviescommissie ca. 22 weken nodig zal hebben voor het uitbrengen van een advies en de minister ca. 14 weken voor het nemen van een besluit over al dan niet goedkeuren van het schema. De termijnen kunnen ten hoogste tweemaal worden verlengd met ten hoogste 8 weken. Dat kan bijvoorbeeld nodig zijn in de situatie dat de behandeling van een aanvraag onverhoopt meer tijd kost, de adviescommissie de wijzigingen moet beoordelen die na het commentaar van de adviescommissie zijn aangebracht of dat er meerdere aanvragen tegelijk worden ingediend. Indien een aanvraag om goedkeuring minimaal 12 maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de eerder verleende goedkeuring wordt ingediend, mag ervan worden uitgegaan dat tijdig op de aanvraag zal worden beslist.

In navolging van artikel 30, vijfde lid, eerste alinea, van de richtlijn hernieuwbare energie, wordt de erkenning voor een termijn van ten hoogste vijf jaren verleend. Indien uiterlijk binnen een jaar voor het verlopen van de goedkeuring een nieuwe aanvraag wordt ingediend, blijft de eerder verleende goedkeuring van kracht totdat op de aanvraag is beslist. De actuele lijst met goedgekeurde certificatieschema's wordt gepubliceerd op de internetsite van de RVO.

Artikel 4 Aanvraag goedkeuring certificatieschema

Eerste lid

Het eerste lid betreft de initiële aanvraag en de aanvragen die daarna elke vijf jaar moeten worden ingediend, vanwege de goedkeuring die voor vijf jaar wordt verleend. Voor die aanvragen moeten de gegevens in het tweede lid worden verstrekt.

Tweede lid

In de aanvraag om goedkeuring van een certificatieschema moet gespecificeerd worden aangegeven op welk certificatieschema en categorie biomassa met bijbehorende reikwijdte de aanvraag betrekking heeft (onderdeel b).

Verder moet documentatie worden aangeleverd waaruit blijkt dat het schema voldoet aan de duurzaamheids-, ketenbeheer-, en schemabeheereisen krachtens artikel 19 (onderdeel c).

Een certificatieschema is een privaatrechtelijk instrument en kan al in gebruik zijn voordat goedkeuring wordt aangevraagd. In dat geval dient naast een zelfevaluatierapport ook een activiteitenrapport te worden ingediend. Daarin wordt beschreven wat een schemabeheerder het afgelopen jaar heeft ondernomen in de uitvoering van zijn schemadocumenten. Als de schemabeheerder een klachtenprocedure heeft, dan is in het activiteitenrapport opgenomen hoeveel klachten er zijn ontvangen en hoe daarmee is omgegaan. Mede op grond daarvan kan de adviescommissie het certificatieschema beoordelen en de Minister daarover adviseren (onderdeel d).

De schemabeheerder moet ook stukken aanleveren van en over certificeringsorganen die met zijn certificatieschema werken. Voor de goedkeuring van schema's moet worden aangetoond dat certificeringsorganen zijn geaccrediteerd voor de reikwijdte van het certificatieschema. De internationale norm op grond waarvan de accreditatie plaatsvindt, bevat eisen voor de competentie van, consistente uitvoering door en onpartijdigheid van certificatie-instellingen die producten, processen en/of diensten certificeren. Daarnaast moeten de certificeringsorganen zelf aan de op hen van toepassing zijnde eisen krachtens het Besluit voldoen en in staat zijn om na te gaan of de marktpartijen die gecertificeerd willen worden, ook voldoen aan de eisen krachtens het Besluit (onderdeel e).

Derde lid

Zoals in artikel 3 is geregeld, wordt de goedkeuring voor vijf jaar verleend. Het is van belang dat de goedkeuring na vijf jaar niet vervalt omdat er nog niet op de nieuwe aanvraag is beslist. Indien uiterlijk binnen een jaar voor het verlopen van de goedkeuring een nieuwe aanvraag wordt ingediend, blijft de eerder verleende goedkeuring van kracht totdat op de aanvraag is beslist.

Vierde lid

De Minister is bevoegd om tijdens de periode van vijf jaar gegevens, zoals een zelfevaluatie-rapport op te vragen. Bijvoorbeeld na één of twee jaar indien het schema de procedures heeft gewijzigd of nadat de toezichthouder iets heeft opgemerkt. Daarnaast kan de Minister bij regeling nadere eisen stellen over de gegevens die moeten worden aangeleverd op grond van het tweede lid. Hierbij kan gedacht worden aan eisen over een meer gedetailleerde onderbouwing dat aan de duurzaamheids-, schemabeheer-, en ketenbeheereisen wordt voldaan. Ook kan de Minister nadere eisen stellen aan de inhoud of de frequentie van het overleggen van het zelfevaluatie-rapport of het activiteitenrapport. Tot slot kan gedacht worden aan nadere eisen die gelden voor gegevens die over het functioneren van certificeringsorganen moeten worden aangeleverd.

Artikel 5 Wijziging certificatieschema of eisen

Eerste, tweede en derde lid

Indien een schema substantieel wordt gewijzigd moet de schemabeheerder dit onverwijld aan de Minister melden en opnieuw goedkeuring aanvragen. Het gaat om wijzigingen van de inhoud van het certificatieschema die de goedkeuring van het certificatieschema kunnen beïnvloeden, zoals wijziging van de duurzaamheidseisen, uitbreiding van het toepassingsbereik van het certificatieschema, de categorie biomassa, wijzigingen in de auditprocedures en enige andere wijzigingen die van invloed zijn op de goedkeuring. Indien de Minister een wezenlijke wijziging vermoedt, bijvoorbeeld door een signaal van derden, zal hij de schemabeheerder een redelijke termijn geven om een aanvraag om goedkeuring van een gewijzigd certificatieschema in te dienen. In die aanvraag moet duidelijk worden gemaakt wat er is gewijzigd. Het is aan te raden om de definitieve ontwerpversie ter beoordeling naar de Minister te sturen, zodat de kans op goedkeuring van de wijziging na eventuele aanpassingen te hebben aangebracht, het grootst is. Goedkeuring zal worden verleend indien het gewijzigde certificatieschema voldoet aan de duurzaamheids-, schemabeheer- en ketenbeheereisen. De Minister heeft de keus om de afgegeven goedkeuringsbeschikking te wijzigen of een nieuwe beschikking af te geven indien het certificatieschema aan de van toepassing zijnde eisen voldoet.

Goedkeuring van een gewijzigd certificatieschema is ook van belang voor de geaccrediteerde certificeringsorganen. Indien hun accreditatie niet meer geschikt is voor het gewijzigde certificatieschema moeten zij hun accreditatie laten aanpassen als ze gebruik willen blijven maken van het gewijzigde certificatieschema. Certificeringsorganen moeten op hun beurt bekijken of de door hen afgegeven certificaten nog voldoen. De schemabeheerder is ervoor verantwoordelijk dat de certificeringsorganen en marktdeelnemers voldoen.

Vierde lid

De eisen bedoeld in het vierde lid zijn de duurzaamheidseisen die krachtens artikel 19, eerste lid, worden vastgesteld. Die vaststelling zal in de ministeriële regeling een dynamische verwijzing zijn naar de duurzaamheidseisen van artikel 29 van de richtlijn hernieuwbare energie voor zover die van toepassing kunnen zijn op andere toepassingen dan energietoepassingen. Zo gelden de te bereiken doeleinden en de eisen over broeikasgasemissiereductie in de richtlijn hernieuwbare energie niet voor certificatieschema's die gaan over andere toepassingen dan energietoepassingen. Indien de eisen van artikel 29, waarnaar in de ministeriële regeling wordt verwezen, zijn gewijzigd, maakt de Minister in de Staatscourant bekend met ingang van welke datum die gewijzigde eisen gaan gelden. Indien de Minister vermoedt dat een certificatieschema als gevolg van de gewijzigde eisen niet meer voldoet, geeft de Minister de schemabeheerder een redelijke termijn na die datum om het schema aan te passen en een aanvraag om goedkeuring daarvan in te dienen.

Vijfde lid

De eisen bedoeld in het vijfde lid zijn de schemabeheer- en ketenbeheereisen die bij ministeriële regeling worden vastgesteld. Indien de Minister vermoedt dat een certificatieschema als gevolg van de gewijzigde eisen niet meer voldoet, geeft de Minister de schemabeheerder een redelijke termijn na de datum van inwerkingtreding van de gewijzigde eisen om het schema aan te passen en een aanvraag om goedkeuring daarvan in te dienen.

Zesde lid

Indien als gevolg van gewijzigde duurzaamheids-, ketenbeheer- en schemabeheereisen de goedkeuring van een certificatieschema in stand kan blijven en de Minister keurt de aanvraag voor het gewijzigde schema goed, dat geldt die goedkeuring voor de resterende termijn van de vijf jaar waarvoor het schema eerder was goedgekeurd.

Achtste lid

In dit lid is een aantal leden van artikel 3 van overeenkomstige toepassing verklaard. Dit betekent dat de Minister zich bij de beoordeling van wijzigingen van certificatieschema's kan laten adviseren door de door hem ingestelde adviescommissie. De maximale beslistermijn is gelijk aan de beslistermijn van een initiële aanvraag om goedkeuring. Gebruikmaking van de maximale beslistermijn is bij een wijziging wellicht niet nodig. De Minister houdt de lijst met goedgekeurde certificatieschema's ook na wijziging daarvan actueel.

Artikel 6 Certificeringsorganen

Eerste lid

Dit artikel gaat alleen over verplichtingen voor certificeringsorganen die werken voor een certificatieschema voor andere toepassingen dan energietoepassingen. Dit is nodig omdat uitvoeringsverordening 2022/996 alleen rechtstreeks toepasselijk is op certificeringsorganen die werken voor Europees erkende certificatieschema's. De uitvoeringsverordening stelt naast verplichtingen aan schemabeheerders en marktdeelnemers, ook eisen aan certificeringsorganen. Indien een certificeringsorgaan ook voor een certificatieschema voor energietoepassingen werkt, mag worden aangenomen dat het certificeringsorgaan aan die uitvoeringsverordening voldoet. Op grond van artikel 19, tweede lid, wordt in de ministeriële regeling worden voor certificeringsorganen, die voor certificatieschema's werken voor andere toepassingen dan voor energietoepassingen, eisen opgenomen waarvoor de eisen in de uitvoeringsverordening als uitgangspunt dienen.

Tweede en derde lid

Het tweede en derde lid zijn een invulling van de artikelen 18.16s, vijfde lid, en 18.6b, tweede lid, van de Wet milieubeheer, waarin de grondslag is opgenomen voor het opleggen van een bestuurlijke boete respectievelijk een last onder dwangsom. Indien certificeringsorganen niet voldoen aan de op hen van toepassing zijnde schemabeheer- of ketenbeheereisen met als gevolg dat onterecht certificaten voor duurzame biomassa zijn verstrekt, kan de toezichthouder een bestuurlijke boete opleggen (tweede lid). Voor het niet voldoen door certificeringsorganen aan de op hen van toepassing zijnde schemabeheer- of ketenbeheereisen met andere gevolgen kan een last onder dwangsom worden opgelegd, met als doel dat de certificeringsorganen alsnog conform die verplichtingen handelen.

Artikel 7 Meldingen

Eerste lid

De schemabeheerder vermeldt na de goedkeuring door de Minister wisselingen van de met het schema werkzame certificeringsorganen op zijn website. De informatie over welke certificeringsorganen voor het schema werken, moet actueel blijven. De verplichting om deze informatie op zijn website openbaar te maken geldt voor beheerders van certificatieschema's voor energietoepassingen op grond van artikel 6 van uitvoeringsverordening 2022/996. Deze verplichting geldt op grond van het eerste lid ook voor schemabeheerders voor andere dan energietoepassingen. De schemabeheerder moet aanpassingen in de door hem op grond van artikel 4, tweede lid, onderdeel e, aangeleverde gegevens op verzoek van de Minister aanleveren.

Tweede lid

Ook dient de schemabeheerder op grond van het tweede lid onverwijld aan de Minister te melden wanneer de accreditatie van een certificeringsorgaan is vervallen en wanneer hij ernstige twijfels heeft over de uitvoering van werkzaamheden door de certificeringsorganen.

Derde lid

Op verzoek van de Minister verstrekt de schemabeheerder informatie over de certificeringsorganen die met zijn schema werken. Dit is van belang voor het houden van toezicht op de certificeringsorganen door de toezichthouder. De toezichthouder kan de Minister verzoeken aan hem de relevante informatie over certificeringsorganen te verstrekken.

Vierde lid

Signalen die de Minister ontvangt over het functioneren van certificeringsorganen, brengt hij meteen over aan de schemabeheerder. Het is aan de schemabeheerder om maatregelen te treffen tegen een certificeringsorgaan. Aanvullend kan de toezichthouder sancties aan niet functionerende certificeringsorganen opleggen.

Artikel 8 Schorsen en intrekken goedkeuring certificatieschema

Eerste lid

De Minister kan bij een vermoeden of constatering dat de schemabeheerder of het certificatieschema niet meer voldoet aan de eisen op grond waarvan het schema was goedgekeurd, aan de schemabeheerder een termijn geven om ervoor te zorgen dat hij of het schema weer aan de eisen voldoet. Indien ernstige tekortkomingen worden geconstateerd, is het ook mogelijk de termijn op 0 te zetten en de goedkeuring meteen te schorsen.

Tweede lid

Dit lid bevat de bevoegdheid voor de Minister om de goedkeuring van een certificatieschema te schorsen. Om te beginnen wanneer de schemabeheerder niet heeft aangetoond dat het schema binnen de termijn die hij op grond van het eerste lid heeft gekregen, aan de eisen voldoet. In de overige onderdelen zijn schorsingsgronden opgenomen in situaties waarin de schemabeheerder niet heeft voldaan aan eisen in de artikelen 4 en 5. Het gaat om de bij de aanvraag verstrekte gegevens die achteraf onvolledig of onjuist blijken te zijn, of om gegevens over certificatieorganen die met het schema werken en die werkzaamheden niet volgens de regels uitvoeren. Daarnaast zijn het niet melden van een wijziging van het schema en het niet tijdig indienen van een aanvraag in het geval van gewijzigde eisen, schorsingsgronden.

Vierde lid

De Minister kan de goedkeuring van een certificatieschema of het deel dat niet gaat over energietoepassingen intrekken indien de schorsing van het schema er niet toe heeft geleid dat het schema weer aan de eisen voldoet. De Minister kan de goedkeuring van een certificatieschema ook intrekken indien één of meer certificeringsorganen die werkzaam zijn met het certificatieschema niet of niet meer beschikken over de verleende accreditatie (artikel 4, tweede lid, onder e) of hun werkzaamheden niet naar behoren verrichten. Dat kan worden geconstateerd bij het houden van toezicht. Uiteraard zal intrekking van de goedkeuring pas in laatste instantie plaatsvinden. Het is aan de schemabeheerder om maatregelen tegen niet-functionerende certificeringsorganen te treffen. De Minister beslist of hij intrekking van de goedkeuring passend vindt. Hierbij is gekeken naar de formulering van artikel 30, achtste lid, tweede alinea, van de richtlijn hernieuwbare energie, waarin staat dat de Commissie passende maatregelen zal nemen tegen een niet functionerend certificatieschema.

Artikel 9 Wederzijdse erkenning van certificatieschema's

Eerste lid

In het eerste lid is een gelijkstelling van Europees erkende schema's met een door de Minister goedgekeurd certificatieschema opgenomen. Door de Europese Commissie erkende schema's op grond van de richtlijn hernieuwbare energie mogen niet worden goedgekeurd door de Minister. De lidstaten moeten de Europees erkende schema's

erkennen. De Europese Commissie erkent certificatieschema's voor energietoepassingen als ze aan de eisen van de richtlijn hernieuwbare energie voldoen.

Tweede lid

In het tweede lid is ter voldoening aan het beginsel van de vrijheid van dienstverrichting (artikel 56 VWEU) de wederzijdse erkenning geregeld van een certificatieschema voor andere toepassingen dan energietoepassingen, dat is vastgesteld in een andere lidstaat van de Europese Unie. In dat lid is tevens de wederzijdse erkenning geregeld van een certificatieschema of soortgelijk document dat is vastgesteld in een land dat geen lidstaat van de Europese Unie is waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten dat volgens de Minister een ten minste gelijkwaardig beschermingsniveau biedt.

Derde lid

Het derde lid regelt de duur van de wederzijdse erkenning. Die is gelijkgesteld aan de duur van de goedkeuring van een certificatieschema door de Minister. Indien de resterende geldigheidsduur van het gelijk te stellen schema korter is dan vijf jaar, sluit de gelijkstellingsduur aan bij die kortere termijn.

Vierde lid

Artikel 3, tweede, derde en vijfde lid, betreffen de mogelijkheid voor de Minister om advies in te winnen bij de door hem ingestelde adviescommissie, de beslistermijnen en het bijhouden en bekendmaken van een lijst met gelijkgestelde (in plaats van goedgekeurde) certificatieschema's of soortgelijk documenten.

Artikel 10 Verificatieprotocol

Het verificatieprotocol betreft de verificatie van een partij biomassa. Het verificatieprotocol wordt bij ministeriële regeling aangewezen en op een website van de RVO beschikbaar gesteld. In het verificatieprotocol zal een onderscheid worden gemaakt naar de categorie biomassa en de daarop van toepassing zijn de duurzaamheids- en ketenbeheereisen. De duurzaamheids- en ketenbeheereisen komen overeen met de duurzaamheids- en ketenbeheereisen die aan een certificatieschema worden gesteld. Er zal één verificatieprotocol worden aangewezen dat voor alle toepassingsregelingen zal gelden en dat zal worden aangevuld met modules die een bepaald toepassingsbereik hebben dat aansluit bij de toepassingsregelingen. In die modules kunnen extra ketenbeheereisen worden opgenomen.

Artikel 11 Wederzijdse erkenning verificatieprotocol

Eerste lid

In eerste lid wordt de wederzijdse erkenning geregeld van buitenlandse documenten die eenzelfde functie hebben als een verificatieprotocol en die ten minste een daarmee gelijkwaardig beschermingsniveau bieden. Hiermee wordt in relatie tot andere lidstaten voldaan aan het beginsel van de vrijheid van dienstverrichting. In dat lid is tevens de wederzijdse erkenning geregeld van een verificatieprotocol of soortgelijk document dat is vastgesteld in een land dat geen lidstaat van de Europese Unie is waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten dat een ten minste gelijkwaardig beschermingsniveau biedt.

Tweede lid

Het tweede lid regelt de duur van de wederzijdse erkenning. Die is gelijkgesteld aan de duur van de goedkeuring dan wel gelijkstelling van een certificatieschema door de

Minister. Indien de geldigheidsduur van het gelijk te stellen document op het moment van gelijkstelling korter is dan 5 jaar, sluit de gelijkstellingsduur aan bij die kortere termijn.

Derde lid

De leden van artikel 3 die van overeenkomstige toepassing zijn verklaard, betreffen de mogelijkheid voor de Minister om advies in te winnen bij de door hem ingestelde adviescommissie en de geldende beslistermijn.

Vierde lid

De Minister houdt een lijst bij met aan het verificatieprotocol gelijkgestelde documenten, waarbij de categorieën biomassa en de daarop van toepassing zijn de duurzaamheids-, en ketenbeheereisen worden vermeld en maakt die op een door hem aan te wijzen website bekend.

Artikel 12 Erkenning verificatieorganen

Eerste lid

Verificatieorganen die een rechtspersoon zijn, kunnen erkenning aanvragen bij de Minister. Dat een verificatieorgaan een rechtspersoon moet zijn, volgt uit de definitie in artikel 1, en is noodzakelijk vanwege de helderheid die daardoor bestaat over het bestuur van de instantie en de verdeling van verantwoordelijkheden.

Tweede lid

Op grond van artikel 4:13, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan bij wettelijk voorschrift een termijn worden bepaald waarbinnen een beschikking dient te worden gegeven. Artikel 12, tweede lid, geeft hier invulling aan. De Minister beslist binnen 13 weken na ontvangst van de aanvraag.

Derde tot en met zesde lid

De erkenning zal verleend worden als het verificatieorgaan is geaccrediteerd. De beschikking vermeldt naast de naam, het adres en de vestigingsplaats ook de categorieën biomassa met bijbehorende reikwijdte en de toepassingen waarvoor de verificatie mag worden verricht. Ook worden het verificatieprotocol en de bijbehorende modules vermeld. De erkenning wordt niet verleend met een beperking in de tijd en geldt alleen voor het verificatieorgaan dat erkend is. Het is niet toegestaan de erkenning aan een ander verificatieorgaan over te dragen.

Zevende, achtste en negende lid

Voor derden, zoals biomassaproductanten, dient duidelijk te zijn welke verificatieorganen erkend zijn en welke werkzaamheden zij mogen uitvoeren. Daarom wordt de erkenning in de Staatscourant gepubliceerd. De Minister zal een website aanwijzen waarop hij een actuele lijst van erkende verificatieorganen zal opnemen, onder specificatie van de werkzaamheden die zij mogen uitvoeren, de categorie biomassa, het verificatieprotocol en de duurzaamheidseisen waarvoor de werkzaamheid mag worden uitgevoerd.

Artikel 13 Wederzijdse erkenning verificatieorganen

Eerste lid

Ter voldoening aan het beginsel van de vrijheid van dienstverrichting bevat het eerste lid van dit artikel een bepaling inzake wederzijdse erkenning van een accreditatie. Op 44

basis hiervan wordt een accreditatie die is afgegeven door een instelling in een staat die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend verdrag dat Nederland bindt, op basis van onderzoeken of documenten die een beschermingsniveau bieden dat naar het oordeel van de Minister ten minste gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau dat met de nationale accreditatie wordt geboden, gelijkgesteld met een Nederlandse accreditatie als bedoeld in dit besluit. De gelijkstelling voor een accreditatie die is gegeven door een instelling in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte is niet in dit artikel geregeld omdat die volgt uit de accreditatieverordening 765/2008.

Tweede en derde lid

Voor een erkenning of een daarmee vergelijkbare beschikking geldt hetzelfde als voor de wederzijdse erkenning van een accreditatie met dien verstande dat erkenningen van andere lidstaten van de Europese Unie en van staten die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte niet zonder meer gelijkgesteld worden met erkenning door de Minister. Naar het oordeel van de Minister moeten de vergelijkbare beschikkingen uit die lidstaten respectievelijk staten een vergelijkbaar beschermingsniveau bieden als de erkenning door de Minister. Met de gelijkstelling van een erkenning of een daarmee vergelijkbare beschikking wordt voldaan aan het beginsel van de vrijheid van dienstverlening. Gelijkgestelde erkenningen of daarmee vergelijkbare beschikkingen worden tevens opgenomen op de actuele lijst met erkenningen van de Minister (artikel 12, achtste lid).

Artikel 14 Aanvraag erkenning verificatieorganen

Tweede lid

Bij de aanvraag om erkenning moet worden aangegeven waarvoor de erkenning wordt gevraagd. Daarbij moet duidelijk zijn voor welke versie van het verificatieprotocol, voor welke modules en voor welke categorie biomassa erkenning wordt aangevraagd. Om voor erkenning in aanmerking te komen moet een verificatieorgaan met een accreditatie aantonen dat hij in staat is met de in de aanvraag aangegeven verificatie te voldoen aan de bij of krachtens dit besluit gestelde eisen.

Artikel 15 Weigeren erkenning verificatieorganen

Eerste, tweede en derde lid

Indien de aanvrager in staat van faillissement verkeert of surseance van betaling heeft verkregen wordt de erkenning in ieder geval geweigerd. Indien de aanvrager (rechtspersoon) of een bestuurder daarvan drie jaar voorafgaand aan de aanvraag valsheid in geschrift pleegt of van valse geschriften gebruik maakt (artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht), kan de Minister de erkenning geheel of gedeeltelijk weigeren. De informatie waaruit blijkt dat er sprake is van overtreding van artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht kan afkomstig zijn uit zowel bestuurlijke als strafvorderlijke en justitiële dossiers. Voor het verstrekken van dergelijke informatie gelden de artikelen 9 en 39, onderdeel f, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en artikel 13 van het Besluit justitiële gegevens. Nu deze bepalingen het niet mogelijk maken om justitiële en strafvorderlijke gegevens te verstrekken die verband houden met het Besluit, kan de Minister op grond van het derde lid, voor zover er aanwijzingen zijn dat er sprake is van een overtreding, de betrokken persoon of instelling verzoeken om een verklaring

omtrent het gedrag over te leggen en op die manier bij zijn besluit rekening houden met dergelijke gegevens.

Vierde en vijfde lid

Tot slot is de bevoegdheid opgenomen om een aanvraag te weigeren onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. De erkenning kan worden geweigerd indien ernstig gevaar bestaat dat de erkenning zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen, te benutten of om strafbare feiten te plegen. Tevens kan de erkenning worden geweigerd indien erop wijzen of indien een redelijk vermoeden bestaat dat ter verkrijging van de aangevraagde erkenning een strafbaar feit is gepleegd. Voordat de erkenning wordt geweigerd, kan de Minister advies vragen aan het Landelijk Bureau Bibob.

Artikel 16 Wijziging erkenning verificatieorganen

Op verzoek van een verificatieorgaan kan een erkenning worden gewijzigd. Wijziging moet in ieder geval plaatsvinden indien men erkend wil worden voor een andere versie van het verificatieprotocol of andere modules. Hoewel er maar één verificatieprotocol wordt vastgesteld op grond van het Besluit kan men ook erkenning aanvragen voor een daarmee gelijkgesteld buitenlands document. Voor het wijzigen van erkenningen moet van hetzelfde middel gebruik worden gemaakt en moeten dezelfde gegevens worden overgelegd als bij een eerste aanvraag en geldt eveneens een beslistermijn van 13 weken.

Artikel 17 Schorsen en intrekken erkenning verificatieorganen

Eerste en derde lid

Indien een erkend verificatieorgaan niet meer voldoet aan de in het Besluit gestelde voorwaarden kan de Minister de erkenning geheel of gedeeltelijk schorsen of intrekken. Met een gedeeltelijke schorsing of intrekking kan bijvoorbeeld worden bewerkstelligd dat de erkenning alleen betrekking heeft op een bepaalde vestiging of alleen geldt voor bepaalde modules.

Toepassing van een gedeeltelijke schorsing of intrekking ligt bijvoorbeeld in de rede indien een geconstateerde overtreding niet dermate ernstig is dat die een schorsing of intrekking van de gehele erkenning kan rechtvaardigen. Gehele of gedeeltelijke schorsing is aan de orde indien het eerder geleverde bewijs (accreditatie) dat een verificatieorgaan aan de eisen van het Besluit voldoet, dat bewijs niet meer levert (eerste lid, onderdeel a), het verificatieorgaan niet meewerkt aan het houden van toezicht (eerste lid, onderdeel b) of als er door de toezichthouder geen gerechtvaardigd vertrouwen meer bestaat dat het verificatieorgaan aan de eisen van het Besluit voldoet (eerste lid, onderdeel c). Voor de bevoegdheid tot intrekking van de erkenning is aangesloten bij de weigeringsgronden in artikel 15.

Tweede lid

Indien sprake is van faillissement, surseance van betaling dan wel als de accreditatie is vervallen en binnen de gestelde termijn geen nieuw bewijs van accreditatie heeft overgelegd, dan leidt dit altijd tot intrekking van de erkenning. Onder een vervallen accreditatie wordt ook verstaan een vervallen voorlopige accreditatie onder beperkende

voorwaarden. De erkenning wordt ook ingetrokken als op enig moment blijkt dat bij de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt.

Vierde lid

De gedurende de schorsing of na de intrekking van de erkenning afgegeven verificatieverklaringen worden niet langer als verificatieverklaringen in de zin van het Besluit aangemerkt. Een verificatieverklaring biedt het vertrouwen dat biomassa duurzaam is, zonder dat alle feitelijke bewijzen kunnen worden overgelegd. Als een verificatieverklaring dit vertrouwen niet meer biedt, kan deze niet langer worden aangemerkt als verificatieverklaring in de zin van het Besluit.

Dit laat onverlet dat dergelijke verificatieverklaringen hun waarde in het privaatrechtelijke domein behouden.

Vijfde lid

Tot slot is het van belang dat iedere mutatie in de verleende erkenningen door de Minister wordt verwerkt in de lijst met erkenningen, als bedoeld in artikel 12, achtste lid. Derden dienen kennis te kunnen nemen van de meest actuele informatie over de erkende verificatieorganen.

Artikel 18 Melding verificatieorganen

Omdat het besluit voorwaarden bevat voor het verkrijgen (en behouden) van een erkenning dient de Minister op de hoogte te worden gesteld van nieuwe feiten waardoor een verificatieorgaan niet meer aan deze voorwaarden voldoet. Een dergelijke wijziging kan immers leiden tot een schorsing of intrekking van de erkenning.

Artikel 19 Duurzaamheids-, ketenbeheer- en schemabeheereisen

Eerste lid

De regels die op grond van artikel 11a.2 van de Wm gesteld kunnen worden, moeten nodig zijn in verband met de bescherming van het milieu. Het stimuleren van biomassa mag niet leiden tot nadelige gevolgen voor natuur, milieu en klimaat. Biomassa moet daarom voldoen aan de duurzaamheidseisen die voor een viertal categorieën van biomassa gelden. Deze eisen worden op grond van het eerste lid bij ministeriële regeling vastgesteld en moeten in acht worden genomen door de schemabeheerder bij het opstellen (of wijzigen) van het certificatieschema. De vier categorieën biomassa komen overeen met de categorieën biomassa in de richtlijn hernieuwbare energie.

In de regeling zal worden verwezen naar de artikelen van de richtlijn hernieuwbare energie. Alle in de regeling opgenomen eisen gelden in beginsel voor certificatieschema's voor alle toepassingen, dus ook voor schema's voor energietoepassingen. Sommige eisen gelden niet voor andere schema's dan die voor energietoepassingen, zoals de eis over broeikasgasemissiereductie.

Tweede lid

Op grond van het tweede lid zullen schemabeheer- en ketenbeheereisen worden vastgesteld voor schemabeheerders van certificatieschema's voor andere toepassingen dan energietoepassingen. Een deel van die eisen is ook gericht tot certificeringsorganen en marktdeelnemers. Voor schema's voor energietoepassingen gelden de schemabeheer- en ketenbeheereisen van de uitvoeringsverordening rechtstreeks. Er kunnen ook specifieke schemabeheereisen aan meta-systemen worden gesteld. Dat zijn

internationale certificatieschema's waarvan een aantal landenschema's deel uitmaken. Zowel het metasysteem als bijbehorende landenschema's moeten aan de schemabeheer- en ketenbeheereisen voldoen.

Derde lid

Op grond van het derde lid kan de Minister eisen stellen aan schema's, hoewel het niet daaraan voldoen niet leidt tot het onthouden van de goedkeuring aan een schema. Hierbij moet worden gedacht aan de zogenoemde ILUC-eis (Indirect Land Use Change). De vraag die beantwoord moet worden is of een schema low-ILUC kan aantonen. Deze eis kan wel worden gesteld door toepassingsregelingen, bijvoorbeeld voor het gebruik van biomassa in de chemie. Voor een dergelijke toepassingsregeling is het dan duidelijk of een schema aan de low-ILUC-eis kan voldoen en geaccepteerd kan worden onder die toepassingsregeling. Een andere eis waaraan gedacht kan worden is de broeikasgasemissiereductie-eis. Schemabeheerders leveren informatie over de broeikasgasemissie met gebruikmaking van de methodologie en referentiewaarden van de richtlijn hernieuwbare energie. Opgemerkt moet worden dat deze eisen op grond van het Besluit niet gelden voor certificatieschema's voor energietoepassingen. Deze schema's worden al dan niet goedgekeurd door de Europese Commissie.

Artikel 20 Intrekking Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen

Het Besluit vervangt het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen dat dateert van voor het tijdstip waarop de richtlijn hernieuwbare energie van toepassing werd op vaste biomassa. Het Besluit conformiteit betrof een beperkt toepassingsgebied, namelijk de bij- en meestook van vaste biomassa in kolencentrales, en industriële stoom en ketels op pellets. Het Besluit conformiteit is ter implementatie van de gewijzigde richtlijn, die daarmee ook van toepassing werd op vaste biomassa, gewijzigd evenals het Besluit stimulering duurzame energieproductie en klimaattransitie en de daarop gebaseerde subsidieregelingen.

Artikel 21 Overgangsbepalingen

Eerste lid

Alle schema's die al goedkeuring hebben ontvangen van de Minister (duurzaam hout dat aan TPAS voldoet) of van de Minister van KGG (vaste biomassa voor energietoepassingen) op het moment van inwerkingtreding van het Besluit worden vanaf dat moment aangemerkt als tijdelijk goedgekeurd voor de reikwijdte waarvoor de eerdere goedkeuring was verleend, indien de schemabeheerders binnen drie maanden na inwerkingtreding van het Besluit een volledige aanvraag inclusief activiteitenrapport en zelfevaluatie rapport indienen. Die tijdelijke goedkeuring loopt tot het moment waarop onherroepelijk op de aanvraag is beslist.

Tweede en derde lid

De beslistermijn wijkt af van de beslistermijn in artikel 3, derde lid, omdat verwacht wordt dat er meerdere aanvragen tegelijk worden ingediend, die niet tegelijkertijd behandeld kunnen worden. De Minister kan zich laten adviseren door de door hem ingestelde adviescommissie.

[Vierde lid

Ook voor onder het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen erkende verificatieorganen geldt dat zij tijdelijk als erkend worden aangemerkt als ze binnen drie maanden na de inwerkingtreding van het Besluit een aanvraag om erkenning als bedoeld in artikel 14 indienen totdat op die aanvraag onherroepelijk is beslist.

Vijfde lid

Certificaten en verificatieverklaringen die op grond van een goedgekeurd certificatieschema of een aangewezen verificatieprotocol op grond van het Besluit conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen zijn afgegeven door erkende certificeringsorganen respectievelijk verificatieorganen aan marktdeelnemers blijven voor de daarop van toepassing zijnde reikwijdte geldig na inwerkingtreding van het Besluit.]

Zesde lid

PM indien dit lid nodig is.

DE MINISTER VAN KLIMAAT EN GROENE GROEI,